

TYGODNIKSANOCKI.PL

PISMO SAMORZĄDOWE

f /TYGODNIK.SANOCKI

3 MARCA 2023 R. | NR9 (1658) | CENA: 3,50 zł, w tym 5% VAT | nr indeksu 338907 | ISSN 1232-6534 | PKWiU 58.14.11.0 | Nakład 1000 egz.

Dar Franciszka Oberca dla MBP

Od stycznia 2023 roku na łamach Sanockiej Biblioteki Cyfrowej jest dostępna kolekcja Franciszka Oberca złożona z dokumentów życia społecznego Sanoka gromadzonych przez 40 lat. Udostępnione materiały stanowią uzupełnienie najnowszej historii miasta – zarówno pod względem politycznym, społecznym, kulturalnym i gospodarczym. Franciszek Oberc w 2022 roku przekazał swoje zbiory w darze Miejskiej Bibliotece Publicznej w Sanoku. Przekazany zbiór obecnie liczy około 1600 plakatów i afiszy.

Fragment plakatu z „XVI Międzynarodowych Spotkań Gitarowych. Sanok 2007”

str. 9

Góra Parkowa w Sanoku

STR. 2

Osuwisko przy Górze Parkowej zostanie zabezpieczone

Dzień Kobiet

STR. 4

Czego życzą sobie młode kobiety?

ŻYCZENIA Z OKAZJI DNIA KOBIET

Sanoczankom,
z okazji zbliżającego się
Dnia Kobiet,
składam najserdeczniejsze życzenia:
radości, uśmiechu, optymizmu,
zadowolenia z życia
oraz spełnienia
najsukrytszych marzeń

Burmistrz Sanoka
Tomasz Matuszewski

Góra Parkowa

Osuwisko przy Górze Parkowej zostanie zabezpieczone

Ponad 2 mln zł – tyle ma otrzymać Sanok od Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji na zabezpieczenie osuwiska przy ul. Kościuszki pod Górą Parkową. Na inwestycję bardzo liczą mieszkańcy bloku przy ul. Kościuszki 34. Ponadto MSWiA ma wesprzeć miasto kwotą 48 tys. zł na zabezpieczenie osuwiska na skarpie miejskiej przy schodach zamkowych.

27 lutego do Urzędu Miasta Sanoka dotarła dobra wiadomość. Ewa Leniart, wojewoda podkarpacka przekazała, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji przewiduje wsparcie ważnej inwestycji dotyczącej zabezpieczenia osuwiska przy ul. Kościuszki pod Górą Parkową.

W styczniu miasto złożyło wniosek o jej dofinansowanie do wojewody podkarpackiego. Wartość inwestycji według kosztorysu inwestorskiego wynosi 2 mln 700 tys. zł, natomiast kwota wnioskowanego dofinansowania to 2 mln 160 tys. zł – czyli 80 proc. wartości inwestycji.

Zadanie będzie polegało na wykonaniu palisady żelbetonowej przy użyciu mikropali i wzmocnionej kotwami gruntowymi konstrukcji, która posłuży jako mur oporowy. Inwestycja ma służyć przede wszystkim zabezpieczeniu budynku mieszkalnego wielorodzinnego przy ul. Kościuszki

34 oraz parkingu przed osuwiskiem. Istniejący mur, który jest w złym stanie technicznym, zostanie rozebrany, a w jego miejsce powstanie nowy. Teren osuwiskowy zostanie wyprofilowany i odwodniony za pomocą drenażu francuskiego i korytek odwadniających. Zabezpieczony zostanie również parking, który również będzie odwodniony, ponadto zostanie przebudowana kanalizacja deszczowa. Dodatkowo MSWiA przewiduje dofinansować w kwocie 48 tys. zł zadanie pod nazwą: Wykonanie projektu budowlanego w ramach zadania pn. Zabezpieczenie osuwiska usytuowanego na skarpie miejskiej poniżej placu św. Jana przy schodach zamkowych w Sanoku.

– Są to kolejne inwestycje służące poprawie bezpieczeństwa mieszkańców i poprawiające komfort życia. Dziękuję wojewodzie Ewie Leniart oraz wicewojewodzie Jolancie Sawickiej za wsparcie przy aplikowanym wniosku. Podziękowania kieruję również do wszystkich pracowników merytorycznych Urzędu Miasta oraz do radnej Rady Miasta Sanoka – Wandy Kot za zaangażowanie i zabiegi nad przygotowaniem tej inwestycji – powiedział Tomasz Matuszewski, burmistrz Sanoka.

dcz

LXXV Sesja Rady Miasta Sanoka

Zmiany uchwał finansowych

W połowie stycznia tego roku został uchwalony budżet miasta Sanoka na 2023 rok – podkreślano wówczas, że jest to budżet najtrudniejszy do realizacji. Regionalna Izba Obrachunkowa wskazała kilka nieprawidłowości w uchwale budżetowej na ten rok, dlatego radni musieli pochylić się nad zmianami w budżecie.

Projekt uchwały zmieniającej uchwałę budżetową przedstawił Bogdan Florek, skarbnik miasta Sanoka. Zmiany w projekcie budżetu dotyczą zasadniczo dwóch obszarów: wprowadzenia do budżetu po stronie dochodów, jak i wydatków – dochodów związanych z dotacjami z programu operacyjnego „Asystent ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi” – kwota 80 tys. zł oraz kwota 33 tys. zł. Druga część zmian w projekcie uchwały obejmuje zmiany uwzględniające uchwałę Regionalnej Izby Obrachunkowej, która wskazała pewne nieprawidłowości w uchwale budżetowej na 2023 rok.

– Po wprowadzeniu propozycji zmian do projektu uchwały te nieprawidłowości zostaną usunięte – uważa skarbnik. – Mowa o ustaleniu limitu zobowiązań z tytułu emisji papierów wartościowych na sfinansowanie deficytu budżetu w kwocie 16 mln 617 tys. zł, ustaleniu limitu zobowiązań z tytułu emisji papierów wartościowych na spłaty wcześniej zaciągniętych zobowiązań z tytułu emisji papierów wartościowych oraz zaciągniętych pożyczek i kredytów w kwocie blisko 4 mln zł, a także ustalenie w planie dochodów bieżących budżetu miasta na 2023 rok w dziale gospodarka komunalna i ochrona środowiska oraz w rozdziale gospo-

darka odpadami powiązanej z uchwaleniem nowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi lub pokryciu części kosztów z dochodów własnych niepocho- dzących z pobranej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi – uzasadniał szczegółowo Florek.

Radni zagłosowali za zmianą uchwały budżetowej miasta Sanoka na rok 2023. „Za” było 18 radnych, nikt nie był przeciwny i od głosu wstrzymało się dwóch radnych. Kolejną ważną uchwałą, która znalazła się w porządku obrad była uchwała dotycząca zmiany Wieloletniej Prognozy Miasta Sanoka na lata 2023-2040, która wynikała ze wcześniej podjętej uchwały. Została podjęta niemal jednogłośnie. W porządku obrad znalazł się punkt dotyczący zmiany uchwały emisji obligacji komunalnych oraz określenia zasad ich zbywania nabywania i wykupu – uchwałę podjęto, a także rozpatrzone wnioski burmistrza miasta w sprawie pokrycia części kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z dochodów własnych niepocho- dzących z pobranej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi – podobne uchwały były podejmowane w roku 2020 i 2021. 18 radnych było „za”, jeden – „przeciw”, wstrzymał się od głosu – jeden radny.

dcz

Dobra informacja dla odbiorców ciepłowni SPGK

Koszty ogrzewania będą niższe

Prezydent RP podpisał nowelizację ustawy ograniczającą podwyżki cen ciepła.

Dotychczas obowiązujące przepisy zamrażały cenę ciepła, ale nie obejmowały pozostałych kosztów usług jego dostarczania (przesyłu), przez co ostateczne rachunki odbiorców były wyższe niż się tego spodziewali. To się zmieni.

– Decyzja o zakazie importu węgla z Rosji (w tym węgla) podjęta po wybuchu wojny w Ukrainie miała bezpośredni wpływ na cenę ciepła. W 2022 r. cena tony mialu węglowego w stosunku do lat poprzednich wzrosła ponad 6-krotnie. To przełożyło się na znaczenie większy niż dotychczas wzrost wysokości taryfy na ciepło. Dlatego cieszy fakt, iż od-

biorcy naszej ciepłowni zostaną objęci dodatkowym wsparciem. Dotychczasowe przepisy zamrażały cenę ciepła, ale nie obejmowały pozostałych kosztów (m.in. przesyłu), co skutkowało wyższymi niż oczekiwane rachunkami dla odbiorców. Jednak dzięki nowym zasadom wsparcia dla odbiorców, od 1 marca 2023 roku będą obowiązywać nowe, niższe ceny i stawki wszystkich usług związanych ze sprzedażą ciepła – komentuje zaistniałą sytuację prezes SPGK Krzysztof Jarosz.

Według nowych zasad wsparcia dla odbiorców ciepła systemowego, od 1 marca 2023 roku będą obowiązywać nowe niższe ceny i stawki wszystkich usług związanych ze sprzedażą ciepła.*

ew

*Prezes Urzędu Regulacji Energetyki opublikował je już na BIP URE pod adresem: <https://bip.ure.gov.pl/bip/40-wzrost-dostawa-ciepła/4406,40-wzrost-dostawa-ciepła.html>

„Tygodnik Sanocki”

Pismo samorządowe

redakcja@tygodniksanocki.pl

tygodniksanocki.pl

/tygodniksanocki

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku | Adres redakcji: 38-500 Sanok, ul. Rynek 10, tel. 13-463-16-34, kom. 697 979 971

Redaktor naczelna: Emilia Wituszyńska | Redaguje zespół: Bartosz Błazewicz – b.blazewicz@tygodniksanocki.pl, Dominika Czerwińska – czerwinska-d@wp.pl, Edyta Wilk – edytawilk@tygodniksanocki.pl

Współpracują: Tadeusz Krotos, Lidia Tul-Chmielewska, Szymon Jakubowski

Redakcja techniczna: Andrzej Borowski | Korekta: Teresa Nater

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i poprawiania tekstów, własnych tytułów i śródtytułów. W sprawie reklam i ogłoszeń zapraszamy do biura ogłoszeń od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. Za treść ogłoszeń, reklam i listów redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyjęcia ogłoszenia. Objętość listów nie powinna przekraczać trzech czwartych strony maszynopisu. Teksty opracowane na komputerze przyjmujemy jedynie na nośnikach cyfrowych lub pocztą elektroniczną. Numery archiwalne do nabycia w redakcji. Prenumerata – tel. 13 463 16 34 lub oddział „Ruch” SA.

Biuro Reklam i Ogłoszeń:

tel. 13-463-16-34

Druk:

Polska Press Sp. z o.o. Oddział Poligrafia
ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa
Drukarnia w Sosnowcu, ul. Baczyńskiego 25a
41-203 Sosnowiec

LXXV Sesja Rady Miasta Sanoka

Wolne wnioski i zapytania miejskich radnych

Podczas tego punktu obrad Sesji Rady Miasta Sanoka radni skierowali do władz kilka próśb i interwencji dotyczących głównie remontu ulic czy poprawy utrzymania czystości w mieście.

Punkt wolne wnioski i zapytania rozpoczęła radna Wanda Kot, która skierowała w imieniu mieszkańców dzielnicy Śródmieście, a dokładnie 20 rodzin, które mieszkają w bloku przy ul. Kościuszki 34, prośbę o zorganizowanie spotkania w sprawie aktualizacji informacji dotyczących pozyskanych środków finansowych na zabezpieczenie osuwiska oraz zabezpieczanie kwoty 20 proc. nakładu ze strony miasta, a także podania konkretnego terminu realizacji tego zadania. Grzegorz Kozak zwrócił się z prośbą dotyczącą utrzymania należytego porządku w rejonie schodów Balowskich, gdzie znajduje się mnóstwo śmieci. Do Adama Korneckiego zwrócił się mieszkaniec z prośbą o interwencję dotyczącą drogi na Cmentarz Południowy pod wiaduktem, bowiem był świadkiem, jak jedenemu z kierowców właśnie w tym miejscu „wyniosło” samochód i jechał po barierkach – prośba dotyczyła poprawy bezpieczeństwa na tym odcinku. Drugą sprawą, jaką poruszył radny, jest problem dotyczący ul. Kruczej

i ul. Żurawia. Wielokrotnie były prowadzone rozmowy na ten temat, jedną z propozycji było opracowanie dokumentacji dla tych ulic na realizację budowy drogi dla mieszkańców, którzy tam mieszkają.

– Według moich informacji ul. Żurawia nie jest brana pod uwagę. Jedynie ul. Krucza i ul. Kalinowa. Jeśli nie zostanie wyremontowany ten odcinek drogi, wówczas z ul. Żu-

wiej będzie spływać woda i błoto na ul. Kruczą. Mieszkańcy już od 30 lat są zapewniani, że doczekają się budowy drogi, jednak nadal zostali pominięci – wyjaśnia radny.

Adam Kornecki zwrócił również uwagę na ulice: Struga, Iwazkiewicza, Rataja, które niedawno były remontowane i wówczas zostało zlikwidowanych część studzienek, co powoduje, że woda płynie teraz

po całej ulicy, aż do ul. Witosa i ul. Krakowskiej. Radny Jakub Osika poparł swojego przedmówcę i również zwrócił uwagę na złe wyprofilowanie drogi na Cmentarz Południowy. Radny zwrócił uwagę na problem ze świecącą przez całą noc sygnalizacją świetlną, bowiem istnieje możliwość, aby na ten okres działały tylko światła pulsacyjne. Bogusława Małek zasygnalizowała problem doty-

czący ul. Leśnej, gdzie znikający śnieg odkrył pozostawione butelki po alkoholu. Radna uważa, że należy przyrzeć się obszarom, gdzie ludzie spożywają alkohol, bowiem często pozostawiają po sobie śmieci, co nie wpływa estetycznie na wygląd naszego miasta. Artur Kondrat, wiceburmistrz Sanoka, odniósł się do kilku zapytań i próśb radnych. Wiceburmistrz zaznaczył, że niebawem otrzymają

informacje dotyczące dofinansowania zadań osuwiskowych. Spotkanie z mieszkańcami jest jak najbardziej do uzgodnienia.

– Po okresie zimowym zostanie przeprowadzony obchód na wszystkich drogach miejskich pod kątem utrzymania porządku i czystości w ich obrębie – zapewniał wiceburmistrz.

Odnosił się również do zarzutów Adama Korneckiego, dotyczących braku podejmowanych działań przy ul. Żurawiej. Kondrat podkreślał, że dysponują dokumentacją projektową kanalizacji deszczowej na tej ulicy, co w zupełności wystarcza, aby móc podjąć działania na zgłoszenie na tym odcinku. Odcinek drogi o którym mówił radny Kornecki oraz Osika to problem pomiędzy dwoma zarządcami dróg: Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad oraz Starostwem Powiatowym w Sanoku.

– Z pewnością w najbliższym czasie zostanie oddany łącznik obwodnicy z rondem Beksńskiego. Podejmiemy wówczas rozmowy z GDDKiA, aby zostały wprowadzone dodatkowe zabezpieczenia na ul. Konopnickiej. Wystąpimy również do GDDKiA w wnioskiem o możliwość włączenia na czas nocny światła pulsacyjnego zakończył Kondrat.

dch

LXXV Sesja Rady Miasta Sanoka

Sprawozdanie z działalności burmistrza

23 lutego odbyła się LXXV Sesja Rady Miasta Sanoka. Stałym punktem każdej sesji jest sprawozdanie burmistrza o jego działalności w okresie między sesjami. W okresie sprawozdawczym organ wykonawczy realizował zadania związane z wykonaniem dochodów i wydatków budżetowych przez gminę, zadania realizowane z wykonaniem tych dochodów przez organizowanie i nadzorowanie działalności jednostek podległych. W tym zakresie burmistrz wydał dziewięć zarządzeń.

Między sesjami

Między okresem sprawozdawczym burmistrz uczestniczył w wielu spotkaniach, konferencjach i uroczystościach. 30 stycznia odbyło się tradycyjne spotkanie noworoczne w Radzie Dzielnicy Błonie z udziałem przedstawicieli wszystkich rad dzielnic miasta. Spotkanie to okazja nie tylko do podsumowania działań realizowanych w roku ubiegłym, ale także do rozmów i planów na bieżący rok. 1 lutego w sali konferencyjnej Areny Sanok odbyła się konferencja prasowa dotycząca organizowania zawodów Miśtrzostwu Europy w Ice Speedway. 7 lutego na zaproszenie przewodniczącej Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności Senatu Rzeczypospolitej Polski burmistrz wziął udział w panelu dyskusyjnym „Transformacja ciepłownictwa i ogrzewnictwa w dobie kryzysu energetycznego”. Celem posiedzenia komisji było zapoznanie się z działaniami rządu, instytucji

finansujących, spółek ciepłowniczych oraz samorządów nakierowanych na transformację ciepłownictwa i ogrzewnictwa.

– Mówiłem m.in. o projekcie dekarbonizacji ciepłownictwa w Sanoku oraz o projekcie wodorowym. Debata ukierunkowana była na rozwiązania, które pomogą samorządowi i spółkom ciepłowniczym zapewnić mieszkańcom ciepło w akceptowalnych niskich cenach – powiedział burmistrz.

Między 4 a 12 lutego w Sanockim Domu Kultury odbyło się XVIII Międzynarodowe Forum Pianistyczne Bieszczady bez Granic. Wszechstronność Międzynarodowego Forum Pianistycznego i jego otwartą, z roku na rok bogatszą formułą sprawia, że do Sanoka przyjeżdżają coraz chętniej goście, nie tylko z ważnych ośrodków muzycznych w kraju, ale także z zagranicy. 10 lutego burmistrz uczestniczył w Rzeszowie w posiedzeniu ogólne-

go Zgromadzenia Karpackiego Stowarzyszenia Samorządów Terytorialnych. 13 lutego w Sali Herbowej spotkał się z radnymi dzielnic: Zatorze, Śródmieście, Wójtostwo i Dąbrówka, natomiast 20 lutego z radnymi dzielnic: Błonie, Posada i Olchowce, na których obecni byli również przedstawiciele spółdzielni mieszkaniowych. Podczas spotkania zostały omówione przede wszystkim zagadnienia dotyczące gospodarki odpadami komunalnymi oraz poruszono tematy poszczególnych dzielnic. 14 lutego w sanockiej Arenie odbyła się ceremonia otwarcia 29 Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży w Sportach Zimowych w hokeju na lodzie. 17 lutego w Sanockim Domu Kultury odbył się koncert charytatywny, z którego dochód będzie przeznaczony na remont Harcówki przy ul. Zielonej. Osobą, która aktywnie zaangażowała się w inicjatywę Hufca Ziemi Sanockiej był Artur Andrus. W okresie

sprawozdawczym podczas dyżurów burmistrz spotkał się z 12 mieszkańcami.

Sprawy bieżące

W budynku byłego Gimnazjum nr 3 przy ul. Lipińskiego adaptowanego na Strefę Odkrywania Wyobraźni i Aktywności trwają prace demontażowe na parterze, natomiast w piwnicy trwa montaż belek wzmacniających stropy. Trwa rozbudowa i przebudowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego przy ul. Pięknej 4 w Olchowcach. Trwają prace przy budowie muru oporowego wraz z remontem chodnika ul. ks. Wołka oraz przy ul. Biała Góra. Trwają prace związane z realizacją zadania „Przebudowa dróg gminnych ul. Witosa, Glinice, Lisowskiego oraz Stankiewiczza”. Wartość zadania wynosi ponad 12 mln zł. Rozpatrzono konkurs i zawarto umowę na realizację zadania w zakresie zdrowia publicznego w obszarze profilaktyki i przeciwdziałania uzależnieniom pn.: „Prowa-

dzenie klubu abstynenta w Sanoku w roku 2023”. Ilość środków przeznaczonych na realizację zadania to 25 tys. zł. Zaś jego termin ustalono od 20 lutego do 20 listopada. Podczas tegorocznych ferii zimowych na obiektach MO-SiR-u, Bibliotece Publicznej oraz w BWA Galerii Sanockiej przeprowadzono bezpłatne zajęcia sportowe, rekreacyjne, teatralne oraz filmowe. Z takiej formy wypoczynku skorzystało 1500 chętnych dzieci z sanockich szkół podstawowych. Rozstrzygnięto konkurs i podpisano umowy na realizację zadań publicznych pn.: „Pomoc żywnościowa rodzinom i osobom znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej”. Umowa podpisana z Polskim Komitetem Pomocy Społecznej w Warszawie. Bezpośrednio zadanie będzie realizować Polski Komitet Pomocy Społecznej Stowarzyszenie Charytatywne Zarząd Okręgowy. Zapewnienie możliwości dokonywania przez osoby bezdomne, przebywają-

ce w przestrzeni publicznej zabiegów higienicznych oraz wydawanie im czystej odzieży – umowa podpisana z Towarzystwem Pomocy im. św. Brata Alberta w Sanoku. Wsparcie finansowe działalności statutowej organizacji skupiających kombatantów, inwalidów wojennych, sybiraków, żołnierzy Armii Krajowej i Wojska Polskiego. Ponadto zawarto wiele umów z różnymi instytucjami i stowarzyszeniami na realizację zadań w naszym mieście w zakresie, kultury sportu, zdrowia publicznego, szkoleń. Kontynuowany jest cykl edukacyjny w szkołach podstawowych dotyczący prawidłowej segregacji odpadów. W dniach 21 i 22 lutego i 1 marca odbyły się ostateczne kontrole dotyczące prawidłowej segregacji odpadów w sanockich spółdzielniach mieszkaniowych. W ramach zakupu preferencyjnego paliwa stałego na dzień 13 lutego rozdysponowano 390 ton węgla, który zakupiło 290 osób.

dch

Adrianna Firlit

Jest uczennicą Szkoły Podstawowej nr 1, a planuje naukę w II LO. Trenuje z łucznikami z Sanoka.

Jako młoda Polka i jednocześnie Amerykanka, czuję, że żadne miejsce nie jest w pełni dla nas, kobiet bezpieczne. Jak słyszę, co się dzieje innym kobietom dookoła świata, to się boję o to, co będzie w przyszłości. Jak mam się czuć bezpiecznie, jak mam się czuć pewnie, kiedy żyję w ciągłym strachu. I dla tych, którzy twierdzą, że „to nie każdy facet” jest ten niebezpieczny, to mnie nie uspokaja. Boję się o naszą przyszłość, ponieważ coraz bardziej się cofamy w czasie. Szczególnie jak patrzę na to, co dzieje się w Ameryce, to przeraża mnie, że może tak być kiedyś tutaj. Jednak dla mnie życie w Sanoku jest dość spokojne. Nic spektakularnego przeważnie się nie dzieje i można wpaść w codzienną rutynę. Niestety, żadne miejsce nie jest kompletnie bezpieczne, ale to miasto jest jednym z lepszych. Nie mam zbyt dużo do powiedzenia na temat Sanoka, bo jestem tutaj dopiero trzy lata, ale moim zdaniem, jest przytulnym i wygodnym miastem. Jestem bardzo zadowolona z mojego pobytu tutaj i mam nadzieję, że inne kobiety tak samo uważają. Życzę każdej kobiecie wspaniałego Dnia Kobiet i przemiłego życia w naszym miasteczku.

Amelka Gac

Mieszka w Nowosielscach, uczęszcza do Zespołu Szkół nr 2 im. Grzegorza z Sanoka. Poprzez zainteresowanie motoryzacją uczy się w Technikum na profilu technik pojazdów samochodowych. Należy do Grupy Nowej Generacji Sanoka.

Dzień Kobiet to bardzo szczególne święto wszystkich pań, jest to też świetna okazja, aby docenić kobiety w naszym otoczeniu. Warto też składać sobie życzenia nawzajem, mały gest sprawi, że każda z pań lub dziewczyn poczuje się wyróżniona i doceniona.

Życzeniami właśnie w ten sposób możemy okazać miłość i szacunek kobiecie.

Wiktoria Usyk

Radna Młodzieżowej Rady Miasta Sanoka, uczennica I LO, niepoprawna optymistka.

Ostatnie lata spędzone w cieniu pandemii COVID-19 były wielkim wyzwaniem dla wszystkich – zarówno dla dorosłych jak i młodzieży. Ten okres odcisnął się w szczególności na ludziach młodych, którzy z dnia na dzień musieli zmienić swoje oczekiwania i plany na przyszłość i zmierzyć się z nową rzeczywistością. Oprócz pandemii w roku 2022 pojawiły się kolejne zawirowania, bo u naszych wschodnich sąsiadów wybuchła wojna. W takiej rzeczywistości wiele z nas, sanoczanek zadaje pytania, co będzie dalej? Jak wszystkie młode Polki, obawiamy się przyszłości i wyzwań, które ze sobą przyniesie. Czujemy niepewność, ale pomimo to staramy się jednak pozostać ambitne, optymistyczne i łatwo nie rezygnujemy z naszych marzeń. Życie niesie ze sobą wyzwania, ale my mamy dość siły, by stawić czoła im wszystkim!

Z okazji Dnia Kobiet życzymy wam właśnie takiej siły, kroczenia przez ten świat z uniesioną głową i szerokim uśmiechem zarażającym wszystkich pozytywną energią oraz spełnienia wszystkich marzeń, nawet tych niewypowiedzianych!

Dzień Kobiet

Jak co roku zadajemy pytania sanoczanom o to, jak żyje im się w naszym kraju, mieście. Pytamy o ich obawy i nadzieje. Czego życzą sobie oraz innym kobietom. Najczęściej takie pytania zadawaliśmy kobietom, które w przestrzeni publicznej są w jakiś sposób dostrzegane. Tym razem poprosiliśmy o odpowiedzi na pytania młode Polki, z sanockich szkół, które niekoniecznie są znane, aczkolwiek już mają swoje przemyslenia i zdanie na wiele tematów. Dzień Kobiet, czyli dzień nadania nam kobietom praw wyborczych, powinien być szczególnym czasem. Niestety, te prawa są nam powoli i systematycznie odbierane. Okazuje się, że młodzież również to dostrzega, niemniej większość młodych pań patrzy w przyszłość... z nadzieją.

Amelia Gac

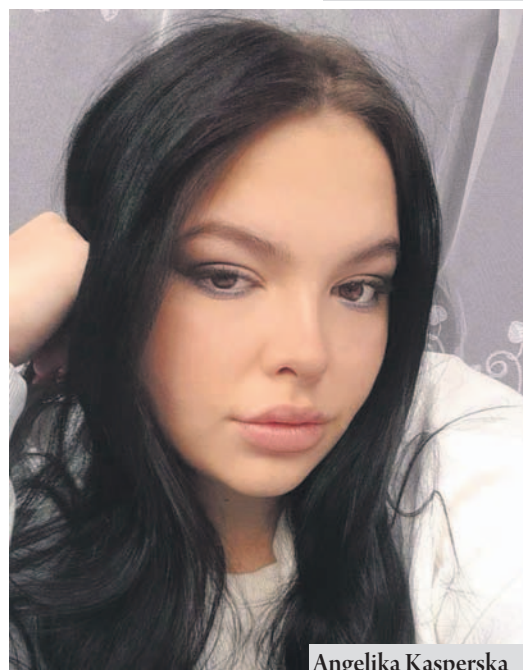
Adrianna Firlit

Amelia Tretowicz

Wiktoria Usyk

Angelika Kasperska

Amelia Tretowicz

Uczennica II LO. Pasjonatka prawa, japonistyki, poezji oraz zespołów z lat 70. i 80. W przyszłości myśli nad otwarciem własnej firmy lub karierze prawniczej.

Jako młoda Polka czuję się źle, przyznam, że nasz rząd nie zapewnia dobrego dostępu do lekarzy, hamuje nam możliwość do podejmowania decyzji o własnym ciele i obawiam się, że sytuacja w Polsce będzie się pogarszać.

Życie w Sanoku postrzegam jako monotonne, brak ciekawych miejsc i sklepów ogranicza mi cieszenie się tym miejscem, dlatego w przyszłości chciałabym się przenieść do większego miasta.

Z okazji Dnia Kobiet każdej życzę, aby były silne, aby się nie poddawały i walczyły o swoje, abyśmy nie przestały być dla siebie piękne i aby każda kobieta była szczęśliwa i czuła się swobodnie.

Pragnę wspomnieć, że jako Polki musimy stawiać się chorym zasadom rządu, aby walczyć o swoje.

Angelika Kasperska

Jest sanoczką, uczennicą ostatniego roku w Technikum nr 2, tak zwanym „Mechaniku” na profilu technik pojazdów samochodowych. Interesuje się głównie motoryzacją, należy do grupy Nowej Generacji Sanoka, w której razem z kilkoma młodymi ludźmi stara się wprowadzić zmiany w naszym mieście.

Dzień Kobiet to bardzo szczególne święto wszystkich pań, jest to też świetna okazja, aby docenić kobiety w naszym otoczeniu. Warto składać sobie życzenia nawzajem, mały gest sprawi, że każda z pań lub dziewczyn poczuje się wyróżniona i doceniona.

Życzeniami właśnie w ten sposób możemy okazać miłość i szacunek kobiecie.

My, jako młode Polki, jesteśmy dumne z naszego pochodzenia, kochamy nasz kraj, lecz mamy również obawy. Ostatnio dość mocno poruszana jest kwestia aborcji. Dla mnie, młodej kobiety, Polki, aborcja powinna być prawem, z którego możemy korzystać, jeśli tylko chcemy, a nie jakimś zakazem, przez który możemy umrzeć. Ile jeszcze będzie takich przypadków, że młode kobiety umierają przez to chore prawo? Jak można komukolwiek zabronić podejmować decyzje o sobie i o swoim ciele?

Młode kobiety boją się zachodzić w ciążę, boją się ryzyka, że coś pójdzie nie tak i będą musiały opuścić ten świat ze świadomością, że muszą pożegnać się ze swoimi bliskimi, osobami, które kochają, tylko dlatego, że ktoś wymyśla prawa i decyduje za każdą z nas. Uważam, że w ten wyjątkowy dzień, gdzie obchodzimy nasze święto, powinniśmy poruszyć ten temat, żeby ludzie nie zapomnieli o nas i o tym z czym musimy walczyć, my, kobiety.

Poruszając kwestie Sanoka i tego, jak nam się tu żyje, uważam, że to super miasto, pełne dobrych ludzi. Niejednokrotnie spotkałam się z dobrocią w różnych okolicznościach, w sklepie czy na ulicy. Są zapewniane różne atrakcje, takie jak: koncerty, wesołe miasteczka w okresie wakacyjnym jak i również różne manifestacje, np. marsz LGBT czy marsz równości. Czuję, że Sanok tętni życiem i idzie w dobrą stronę.

Młode sanoczanek wysłuchała Edyta Wilk

Debata w Uczelni Państwowej

Rozwój Podkarpacia, Sanoka i powiatu sanockiego

W sobotę 25 lutego w sali Senackiej Uczelni Państwowej w Sanoku odbyła się debata, organizowana przez Fundację Misji Obywatelskiej. Tematyka debaty bardzo obszerna obejmowała swoim zasięgiem obecne inwestycje zrealizowane na terenie miasta i powiatu, te w trakcie realizacji oraz te planowane.

W debacie swój udział wzięła wiceminister funduszy i polityki regionalnej Małgorzata Jarosińska-Jedynak, dyrektor Wód Polskich w siedzibie w Rzeszowie Anna Sowa, przedstawiciel sektora prywatnego Tomoho Umeda. Miasto Sanok reprezentował burmistrz Tomasz Matuszewski, a Powiat Sanocki starosta Stanisław Chęć. Obecni byli również rektor UP Mateusz Kaczmarek oraz prezes SPGK Krzysztof Jarosz. Spotkaniu przysłuchiwali się studenci i inne osoby zainteresowane tematem.

– Rozwój technologii wodorowych to szansa na stworzenie przewagi konkurencyjnej dla Subregionu Bieszczadzkiego i Podkarpacia; nowoczesne technologie energetyczne, w tym wodoro-we odegrają kluczową rolę w rozwoju czystej i zielonej energii odnawialnej – te słowa wiceminister funduszy i polityki regionalnej Małgorzaty Jarosińskiej-Jedynak potwierdzają, że przygotowywany

projekt przez powołaną pierwszą w Polsce spółkę wodorową Hydro Sanok jest odpowiednim kierunkiem dla rozwoju miasta.

– Co przed nami? Na pewno nie będzie to łatwy czas. Sytuacja geopolityczna wymusza na nas konkretne działania, które musimy podejmować, często nie mając na to wpływu. Lecz nie ustajemy w inwestowaniu w Sanoku i jesteśmy pozytywnie nastawieni na podjęcie działań – mówił burmistrz Tomasz Matuszewski.

Działania, które wymieniał związane są z:

- tworzeniem Zielonej Certyfikowanej Strefy Gospodarczej przy ulicy Okulickiego,
- budową mieszkań przy ul. Ustrzyckiej i ul. Konarskiego,
- kolejnymi inwestycjami drogowymi,
- inwestycjami edukacyjnymi, które obejmą: SP nr 2 i SP nr 8 w Sanoku, Samorządowy Żłobek nr 2 w Sanoku.

Na ich realizację w tym roku zaplanowano kwotę 41 mln zł.

Rozwój nowoczesnych technologii, w tym wodorowej, wpisuje się w zakres wsparcia Polityki Spójności 2021 – 2027 wdrażającej postanowienia Europejskiego

Zielonego Ładu, który stawia na sektory przyjazne środowisku i innowacyjne podejście do transformacji energetycznej

– To bardzo ważny krok w duchu przemian i obecnych wyzwań energetycznych, ale

i ogromna szansa na stworzenie przewagi konkurencyjnej miasta Sanoka, Subregionu Bieszczadzkiego i Podkarpacia. Dziękuję za udział i merytoryczną dyskusję wszystkim prelegentom uczestniczącym w zorganizowanym spotkaniu.

Szczególne podziękowania kieruję do wiceminister funduszy i polityki regionalnej Małgorzaty Jarosińskiej-Jedynak za pomoc w realizacji działań na terenie miasta Sanoka – podsumował spotkanie burmistrz.

ew

Spotkanie w Klubie „Górnika”

Seniorzy stanowią znaczną część populacji miasta

W Sanoku mieszka blisko 36 tys. osób, z czego 10 tys. to osoby po 55 roku życia. Rada Seniorów została powołana za kadencji burmistrza Tomasza Matuszewskiego i przed pandemią funkcjonowała prężnie, czas wirusa zwolnił działania rady, ale teraz radni mają chęci i pomysły na nowe wyzwania, na rzecz tej grupy docelowej w naszym mieście. Ostatnie posiedzenie I kadencji Rady Seniorów odbyło się w październiku 2022 r. W listopadzie powołano radnych II kadencji: przewodniczącego Marka Perschke oraz radnych – Elżbietę Kadłuczkę, Bożenę Mindur, Krystynę Sobolewską, Marię Szalankiewicz-Skoczyską.

28 lutego odbyło się spotkanie Sanockiej Rady Seniorów. Wydarzenie miało miejsce w Klubie „Górnika” przy ulicy Grzegorza. Oprócz seniorów, w dyskusji wzięli udział również przedstawiciele władz miasta, policji powiatowej, MOPS-u w Sanoku oraz Rady Dzielnicy Wójtostwo, która była reprezentowana przez Alicję Więckowską oraz Konrada Kawę.

Wiceburmistrz Grzegorz Kornecki, który przybył

w zastępstwie Tomasza Matuszewskiego (burmistrza zatrzymano z powodów zdrowotnych) przywitał przybyłych i omówił ostatnie problemy i zagadnienia związane z miastem. Kontrolnym punktem był temat odpadów i ich segregacji. Wiceburmistrz poruszył również temat konstruowania Karty Mieszkańca Sanoka. Trwają prace nad wydaniem takiej karty, która by generowała bonifikaty dla osób zamieszkujących

na terenie miasta. Bonifikaty, czyli zniżki do miejskich instytucji, komunikacji miejskiej i różnych usług. Warunkiem, by taką kartę otrzymać, byłoby stałe zameldowanie w mieście. Wiceburmistrz przypomniał, że jego gabinet jest zawsze otwarty (taki system przyjął wiele lat wcześniej jako dyrektor w szkole) i można go odwiedzić nawet bez umawiania się, choć czasem trzeba poczekać w kolejce, co jest zrozumiałe.

Dyrektor MOPS-u Rafał Gużkowski omówił, jak działa jego placówka, kto i w jakiej sytuacji może ubiegać się o pomoc. Przypomniał kryteria dochodowe, by ubiegać się np. o dofinansowanie posiłków. Zaznaczył, że na terenie MOPS-u jest dostępny psycholog i prawnik, którzy pomagają bezpłatnie w sprawach związanych z tematem pomocowym. Omówił działanie „opaski dla seniora”, która monitoruje czynności osób starszych, samotnych, jest połączona pod system bezpieczeństwa. Takich opasek wydano kilkadziesiąt, ale MOPS będzie wnioskował o zwiększenie tej ilości. Opaska jest zbawieniem dla osób, które nie mogą opiekować się np. starszymi rodzicami, mieszkając poza Sanokiem, lub dla osób starszych, które pozostają bez rodziny.

W trakcie spotkania poruszono jeszcze wiele istotnych kwestii, w tym związanych z bezpieczeństwem seniorów naszego miasta. Dużym zainteresowaniem cieszyło się wystąpienie Izabeli Rowińskiej, oficera prasowego Komendanta Powiatowego Policji w Sanoku, dotyczące współczesnych zagrożeń związanych z cyberprzestępczością oraz metodami stosowanymi do wyłudzenia pieniędzy od osób starszych. Seniorzy włączyli się w dysku-

Nowo powstałe trio akordeonowe: Helena Urbańczyk, Ryszard Kozimór i ksiądz Władysław Pućka

sję, opowiadając o przypadkach, na szczęście tylko próby, wyłudzeń. Omówione zostały metody na tak zwanego wnuczka. Oficer Rowińska zaznaczyła, że policja nigdy nie domaga się pieniędzy, nie stosuje prowokacji, a oszuści bardzo często te metody wykorzystują.

Wspomniano o ważnym miejscu w Sanoku, gdzie można otrzymać pomoc, kiedy jest się ofiarą przestępstwa. Chodzi o Okręgowy Ośrodek Pomocy Pokrzywdzonym Przestępstwem w Sanoku, który mieści się przy ul. Mickiewicza 29. Ośrodek pełni całodobowy dyżur telefoniczny – nr 536 151 532 – przez wszystkie dni w roku, w tym w niedziele i święta dodatkowy nr tel. 531 995 236. Warto to miejsce zapamiętać i w razie

potrzeby pomocy, rozwiwania wątpliwości – dzwonić.

Całość spotkania była okraszona występami muzyków Państwowej Szkoły Muzycznej im. Wandy Kossakowej w Sanoku. Pierwszą część był to występ trzech uroczych, młodych skrzypaczek: Kamili Stec i Emilii Mitadis – uczennic Grażyny Dżok oraz Jagody Mamak uczennicy Katarzyny Maliniak.

Druga część – to koncert nowo powstałego trio akordeonowego, obecnie jeszcze bez nazwy, działającego przy PSM w Studium Muzycznym. Trio to uczniowie Andrzeja Smolika. Publiczność muzyką biesiadną rozgrzali: Helena Urbańczyk, Ryszard Kozimór i ksiądz Władysław Pućka.

Edyta Wilk

Co wiemy o krajach anglojęzycznych?

Konkurs „British or American”

15 lutego w Szkole Podstawowej nr 3 odbyła się już XXIII edycja powiatowego konkursu wiedzy o krajach anglojęzycznych i języku angielskim „British or American”.

Uczniowie z Sanoka i okolic zaprezentowali olbrzymią wiedzę z zakresu historii, geografii, literatury, filmu, polityki, sportu i muzyki, a to wszystko w języku angielskim. Wszyscy finaliści wykazali się nie tylko dużą znajomością języka angielskiego, ale przede wszystkim szeroką wiedzą ogólną i umiejętnością obserwacji otaczającego nas świata.

W tym roku w konkursie wzięło udział wyjątkowo dużo chętnych – wliczając w to eliminacje szkolne – ponad 200 uczniów, a do finału powiatowego zakwalifikowało się 61 uczniów reprezentujących szkoły z naszego powiatu.

Zwycięczynią konkursu została utalentowana uczennica ze Szkoły Podstawowej w Besku – Maja Szuba.*

Konkurs objął swoim patronatem Burmistrz Miasta Sanoka, co więcej – mamy nadzieję, że konkurs zostanie zaakceptowany i wpisany na listę konkursów Kuratora Oświaty, a laureaci, czyli zdobywcy trzech pierwszych miejsc, otrzymają dodatkowe punkty przy rekrutacji do szkół średnich.

W piątek – 24 lutego w Szkole Podstawowej nr 3 w obecności zastępcy burmistrza, Grzegorza Korneckiego oraz Dyrekcji SP 3 odbyło się uroczyste podsumowanie

konkursu. Uroczystość uświetnili uczniowie klas ósmych. Nastrojowe angielskie przeboje zaprezentowały: Magdalena Chryń i Zuzanna Ustianowska, a dodatkową atrakcją było krótkie zabawne przedstawienie w języku angielskim „Tea Break” – w wykonaniu artystów z klasy 8a.

Organizatorki konkursu – Małgorzata Jezior, Anna Nater-Chlebińska i Agnieszka Nagórny wraz z Dyrekcją

Szkoły Podstawowej nr 3 bardzo dziękują wszystkim uczestnikom za pracę i zaangażowanie, a nauczycielom za wspaniałe przygotowanie uczniów.

Dziękujemy również Piekarni Jadczyńskich za wspaniałą poczęstunek dla wszystkich uczestników.

Jeszcze raz gratulacje dla laureatów i finalistów. Dziękujemy, że podjęliście wyzwanie!

Zapraszamy za rok!

Pozostałe wyniki*

II miejsce (ex aequo) zajęli – Franciszek Pietrow (SP4) i Oskar Prorok (SP Besko), a **III miejsce** (również ex aequo) – Jan Kocaj (SP2), Aleksandra Wrona (SP2) i Dawid Hydzik (SP Kostarowce) oraz Michał Mleczo (SP6), **wyróżnienia:** Zuzanna Semenowicz (SP Besko), Lena Dziewińska (SP8), Martyna Wancienko (SP8), Maja Jawor (SP3), Klaudia Mazur (SP6), Lena Mieszczynska (SP3), Szymon Fedyn (SP Kostarowce), Maria Kmiołek (SP1), Julia Ziaja (SP2 Zagórz) oraz Zofia Surowiak (SP9)

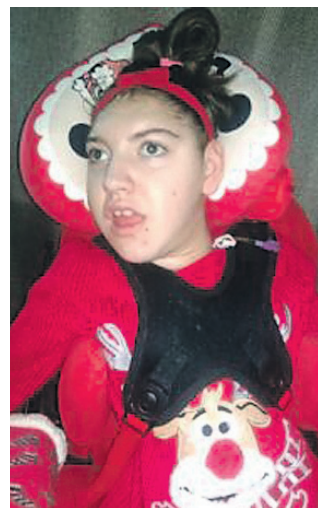
Akcja charytatywna

Bazarek dla Julii

Pracownicy Żłobka nr 2 w Sanoku już kilka lat temu postanowili objąć długofalową opieką niepełnosprawną Julię. Co jakiś czas starają się wesprzeć jej mamę, Marlenę, pomocą lub drobiazgami, na które nie może sobie na co dzień pozwolić.

– Nadal regularnie chcemy wspierać mamę Julii i Julię. W poprzednich latach wpadliśmy na pomysł, że bazarek będzie najlepszą formą. Ktośkolwiek ma ochotę coś podarować na bazarek lub kupić, serdecznie zapraszamy – skomentowała inicjatywę dyrektorka Ewa Żytka-Rydosz.

Obecnie na bazarku są wystawiane gotowe zestawy, które mogą być doskonałym prezentem na Dzień Kobiet. Właśnie z okazji Dnia Kobiet ekipa ze żłobka pragnie zrobić niespodziankę i wesprzeć mamę Julii niezbędnymi artykułami potrzebnymi do pielęgnacji i wspierania rehabilitacji córki.

Przypomnijmy, kim jest Julia

– Julia to wyczekane przeze mnie dziecko. Podczas porodu doszło do ostrego niedotlenienia, co miało konsekwencje w dalszym życiu i zdrowiu Juleczki. Obecnie zmagają się z wieloma schorzeniami, m.in. porażeniem mózgowo-dziecięcym, padaczką lekooporną, refluksiem i owrzodzeniem przełyku, przedwczesnym pokwitaniem i wieloma innymi. Julia jest dzieckiem leżącym, karmiona pegiem. Największym problemem jest padaczka lekooporna, z którą cały czas walczymy. Obecnie próbujemy kolejnej metody, mianowicie

diety ketogennej, która jest bardzo kosztowna. Niestety, mój budżet domowy nie jest wystarczający, aby móc zapewnić wszystkie potrzebne rzeczy. Dlatego też jestem zmuszona prosić o pomoc ludzi dobrej woli o wsparcie w leczeniu córki – opowiada mama Julii, Marlena.

Grupa powstała i jest wspierana przez pracowników Żłobka nr 2 w Sanoku, którym los dziewczynki i jej mamy nie jest obojętny. Na grupie można wystawiać wszystko i każdy może licytować. Za wylicytowane kwoty kupowane będą rzeczy pierwszej potrzeby dla dziewczynki i przedstawiane rachunki za zakupy (ew)

Bazarek dostępny jest pod linkiem:

<https://www.facebook.com/groups/615273299577485>

Z powiatu

Regularne przewozy kolejowe na trasie –Sanok-Ustrzyki Dolne-Sanok

Od 1 marca z Sanoka do Ustrzyk Dolnych ponownie pojedziemy pociągiem. Kursy będą wykonywane przez trzy pary pociągów od poniedziałku do piątku, za wyjątkiem świąt. Przewoźnikiem będzie firma Polregio S.A., a organizatorem przewozów – Urząd Marszałkowski Województwa Podkarpackiego. Tabor kolejowy do realizacji połączeń zapewni podwykonawca – SKPL.

– Pociągi będą kursowały do 2 maja, po czym w okresie od 4 maja do 9 czerwca ich ruch zostanie zawieszony z uwagi na planowane prace prowadzone przez Zarządcę Infrastruktury Kolejowej PKP PLK związane z modernizacją odcinka linii kolejowej nr 108 pomiędzy Sanokiem a Ustrzykami – informuje Polregio.

Koszt biletu jednorazowego normalnego z Sanoka do Ustrzyk Dolnych wyniesie 11,90 zł, uczniowskiego 7,50 zł, a studenckiego 5,83 zł na podstawie „Taryfy podkarpackiej”. Bilet miesięczny normalny będzie kosztował 285 zł, uczniowski 145,35 zł, a studencki 139,65 zł. W pociągach obowiązują także wszystkie ulgi ustawowe.

– Kursy pociągów relacji Sanok-Ustrzyki Dolne podczas ubiegłorocznych wakacji pokazały, że zapotrzebowanie na tego rodzaju przewozy jest duże – mówi starosta Stanisław Chęć. – Cieszę się, że władze Województwa Podkarpackiego zdecydowały się, mimo planowanej od maja przerwy

technicznej, na uruchomienie przewozów kolejowych już od 1 marca. Będziemy jeszcze zabiegać, aby po wykonanej modernizacji torów, połączeń do Ustrzyk Dolnych było więcej i aby pociągi zatrzymywały się na stacji „Zagórz-Przemysłowy”.

źródło: Powiat Sanocki

Galeria o smaku kawy

„Symbole – Odczucia – Przeczucia”

Galeria o smaku kawy INTERPIANO zaprasza na wernisaż prac sanockiej artystki Alicji Rożdżyńskiej. Wernisaż już w najbliższą sobotę.

Alicja Rożdżyńska z wykształcenia jest grafiką i nauczycielem. Przez lata pracowała jako plastyk i dekorator. Jej obrazy zachwycają bogactwem wyobraźni. – Staram się uchwycić piękno natury, jej czyste i świetliste kolory. Fascynuje mnie także symboliczne i abstrakcyjne spojrzenie na malarstwo – mówi artystka. – Najczęściej pracuję w technice olejnej, co nie oznacza, że nie sięgam także po inne media, dzięki którym mogę uchwycić w swojej twórczości swoje przemyslenia oraz otaczającą mnie rzeczywistość – dodaje.

Na wystawę zatytułowaną „Symbole – Odczucia – Przeczucia” składają się głównie naturalistyczne dzieła przedstawiające piękno przyrody oraz pełne ukrytych znaczeń portrety. Wernisaż odbędzie się 4 marca o godzinie 17.00 w Galerii o smaku kawy Interpiano, ul. 3 Maja 15. Wstęp wolny. (mn)

Galeria o smaku kawy - Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury

INTERPIANO zapraszają na

SYMBOLE - ODCZUCIA - PRZECZUCIA

Alicja Rożdżyńska

Alicja Rożdżyńska

WERNISAZ 04.03.2023 godz. 17:00 - Galeria o smaku kawy, Sanok, 3 maja 15

Podkarpacka Fundacja Rozwoju Kultury
ul. 3 Maja 15, 35-500 Sanok
Numer KRS: 0000 35 76 40
NIP: 68792504

fundacja@interpiano.pl
galeria@interpiano.pl
71 522 500
15 46 40 544

Zaproszenie do udziału w sesji zdjęciowej

Rusza II edycja ogólnopolskiego projektu #zobaczwięcej

Forma projektu zostaje taka sama jak poprzednio. 12 miast, 365 uczestników – tym razem mocno stawia się również na panów. Panie tylko białe koszule, panowie białe koszule i jeansy. Zdjęcia w centrach miast. Sesje zdjęciowe w weekendy maj-czerwiec.

Koordynatorem w Rzeszowie została sanoczanka Ewelina Florczak. W związku z projektem szuka wspaniałych osób dotkniętych przez los, którzy mimo wszystko idą do przodu z podniesioną głową. Grupy uczestników tworzą koordynatorki i należy się zgłaszać bezpośrednio do nich.

Warunki dotyczące uczestnictwa w projekcie:

– osoby, które brały udział w 1 edycji, nie mogą brać

udziału w 2 edycji – szukamy 365 nowych osób,

– wiek od 18 lat,

– panie i panowie, chłopcy i dziewczęta,

– z różnymi schorzeniami, np. anoreksja, nowotwory, wszelkie choroby psychiczne (depresja, ChAD, itp), osoby niewidome, głuchonieme, itp. Choroby, które kryją się pod „białymi koszulami”, ale w jakiś sposób uniemożliwiają normalne funkcjonowanie. Mogą być osoby np. na

wózkach, które straciły sprawność na skutek np. choroby,

– w jednym mieście może być maksymalnie 7 uczestników z rakiem piersi,

– osoby, które nie wstydzą się mówić o swojej chorobie i swoją postawą chcą dać siłę i nadzieję innym,

– osoby otwarte, wraz-

liwe, przebojowe. Tylko takie, które pokochają projekt #zobaczwięcej.

Niesiemy dobrą energię i wsparcie. Działamy pro bono! Pokazujemy więcej.

Koordynatorki przypominają tylko, że to nie jest projekt o chorobie, a o CZŁOWIEKU.

Osoby zainteresowane mogą zgłaszać się poprzez FB
<https://www.facebook.com/ewelinaflorczaism>
 Adres e-mail Florczake85@gmail.com
 lub telefonicznie 506 969 668

Ewelinę Florczak zaprosiliśmy do redakcji, by nie tylko zachęciła do udziału w nietypowym i wspierającym chore osoby projekcie.

Ewelina opowiedziała nam o zmaganiach z chorobą i nadziei na przetrwanie mimo niedomagań.

O projekcie dowiedziałam się od koleżanki – Małgorzaty Lipp, która brała udział w I edycji. Namawiała mnie do udziału w projekcie jako koordynatorka. Pracowałyśmy wcześniej razem, pewnie dlatego uznała, że nadaję się do tej roli. Nie ukrywam, że miałam obawy, przede wszystkim związane z czasem, jak uda mi się to wszystko pogodzić (praca, dom, do tego jeszcze studia) i wtedy odezwała się do mnie Ewa Czudec z Boguchwały. Powiedziała, że razem damy radę ogarnąć wszystko (Ewa jest po mastektomii – dzielnie walczy z rakiem piersi – chyba takie wsparcie dało mi siłę). Z Magdą Rdest-Nowak założycielką projektu i główną inicjatorką, odbyłyśmy rozmowę telefoniczną i to wystarczyło, żeby podjąć decyzję o zaangażowaniu się w projekt.

W projekcie biorą udział osoby chore. Jak choroba wpływa na pani życie?

Od siedmiu już lat choruję na stwardnienie rozsiane. Usłyszeć taką diagnozę w młodym wieku, to jak skok na bungee bez zapięcia liny. W moim przypadku choroba uderzyła na wzrok, do tego zawroty głowy, drętwienia, chwiejny chód, problemy z mową. Dzięki szybkiej

interwencji lekarzy w Sanoku i błyskawicznej diagnozie udało mi się szybko otrzymać odpowiednie leki. Miałam dużo szczęścia, bo praktycznie od samego początku zostałam wprowadzona do programu lekowego i do dziś lecę się w szpitalu św. Rodziny w Rudnej Małej. Przez pięć lat robiłam sobie zastrzyki z Betaferonu. Dwa lata temu lekarz prowadzący podjął decyzję o zmianie leku na Tecfidere (miało to związek z wystąpieniem nowych zmian w obrazie MRI), który stosuję do dziś.

Czego oczekuje pani po udziale w projekcie?

Do tej pory jestem aktywna zawodowo, pracuję – po 14 latach zdecydowałam się wrócić na studia – żyję. Projekt ma pokazać, że wokół są ludzie, którzy pod „białą koszulą” noszą ciężki bagaż doświadczeń. Po mnie nie widać, że jestem chora, że codziennie rano przyjmuję 9 tabletek. Nie zapomnę historii, gdy poszłam na rozmowę w sprawie pracy – chciałam być fair, więc powiedziałam szczerze, że choruję, na co pan skwitował – że to się nie uda – bo on szuka kogoś na dłużej. To było siedem lat temu i cieszę się, że nie dostałam tej pracy. Choroby to przede wszystkim stereotypy – nie postrzegają się w nich człowieka. W chwili obecnej

do projektu szukam osób takich jak ja, które nie boją się mówić o swojej chorobie, które codziennie „walczą” ze stereotypami i udowadniają, że choroba nie musi zmieniać całego życia. U mnie to SM, ale jest mnóstwo ludzi z depresją, rakiem, anoreksją, bliznami na ciele, schizofrenią... i wiele innych, którzy chcą normalnie żyć.

Edyta Wilk

BWA Galeria Sanocka zaprasza

Sturm und Drang

3 marca o godzinie 18.00 w BWA Galerii Sanockiej odbędzie się wernisaż wystawy malarstwa Pauliny Karpowicz „Sturm und Drang”. Wystawa trwa do 7 kwietnia 2023 r. Wstęp wolny.

„Matka”
 – Ładne obrazki namalowałoś.
 – To nie są obrazki, tylko dzieła sztuki.
 – Ładne dzieła sztuki namalowałoś. Chyba jesteś trochę zdenerwowana, przytul cię?
 – Nie! Nie podchodź, mam bejsbola. Przywalę, zobaczysz.
 – Słońce, przecież ja nie mam ciała. Może ktoś postronny oberwać. Pokłóciło się z kimś? Coś się stało?
 – Niby z kim??
 – No nie wiem, z cieniem?
 – Co ty pieprzysz, pewnie chodzi ci znów o to, żebyś posprzątała w pokoju, albo jeszcze coś innego wymyśliłaś i każesz mi zrobić, żeby tylko mną rządzić.
 – Robisz, co chcesz, dojrzewasz, jesteś już dorosła.
 – Ehe, dorosła, ale jeszcze niedojrzała? Zawsze musisz wbić jakiś cień, jakiś przytyk. Jak zawsze nie słuchasz, jesteś wredna i oceniająca. Czy możesz zobaczyć chociaż raz, jak się dwoje i troje, żeby zadowolić ciebie, nauczycieli, rodzinę, sprostać tym wszystkim oczekiwaniom?
 – Mogę. Jak chcesz, to przetrnę ci tę wstążkę.
 – Nie podchodź! Taaa przetrniesz. Mi ręce odpadną, a ty sobie pójdziesz, odpłyniesz w siną dal swoich trosk, rozkmin i umartwiania się? Wal się, zapalę sobie.
 – Mogę cię uwolnić. Możesz się uwolnić.
 – Zostaw!!! Jestem wolna!!! Wszystko mogę i wszystko mi już wolno!! I nikt nigdy więcej nie będzie mi mówić, co mam robić, ja już nic nie muszę i nie możesz mi rozkazywać, kontrolować ani dawać swoich złotych rad. Jezu, jakie jestem wściekła!
 – Nooo, demonstrujesz to wyraźnie. Widzę cię. Poczęstujesz mnie papierosem?
 – Mam o smaku gumy balonowej.
 – Najlepiej. Daj.
 – Ale tobie nie wolno palić.
 – Bo co? Jestem stara, schorowana i w ogóle pora umierać? Chcesz, żebym sobie poszła, to pójść. Możesz mnie w każdej chwili zniknąć.
 – Czekaj! Kurde! Co się stanie, jak przetrniesz wstążkę?
 – Co chcesz słońce. Jesteś burzą, drzewem i ziemią. Kochanie, ty możesz wszystko zniszczyć lub ożywić. Możesz spopielić lub nawozić popiołem. Ty wybierasz. Moje dorosłe, dojrzewające Wierzbisko. Samo wybierasz, czy chcesz rozstać swoje królestwo, czy je podpalić. A może jedno i drugie? Wszystko możesz.

/Ewa Kociuba/

PIOTR PASZKIEWICZ

Bursa TSL im. Tadeusza Kościuszki

Budynek Bursy Włościańskiej TSL im. Tadeusza Kościuszki w Sanoku w 1913 roku (fot. Józef Seredyński)

Dom przy ul. 2 Pułku Strzelców Podhalańskich 15 w 2023 roku (fot. autor artykułu)

Nie była to jednak jedyna bursa istniejąca w Sanoku. Na przestrzeni lat w mieście działały inne placówki o tym charakterze. Wśród nich była Bursa Włościańska TSL im. Tadeusza Kościuszki. W jej komitecie założycielskim zasiedli ks. Bronisław Stasicki (proboszcz i dziekan sanocki), Feliks Gieła (burmistrz Sanoka), Teodozja Drewińska (dyrektorka szkoły wydziałowej żeńskiej w Sanoku), Leopold Biega (dyrektor szkoły wydziałowej męskiej w Sanoku), Wincenty Jabłoński (poseł do Rady Państwa w Wiedniu) i Aleksander Piech (brązownik i działacz ruchu ludowego). Bursa ta została otwarta 8 września 1907 roku i miała na celu „dopomaganie ubogiej młodzieży polskiej w zdobywaniu nauki w szkołach”. Jej utrzymaniem zajmowało się miejscowe koło Towarzystwa Szkoły Ludowej, czyli zasłużonej polskiej organizacji oświatowej, powołanej na początku lat 90. XIX wieku na obszarze Galicji.

Na początku istnienia bursy umieszczono w niej około 7-8 wychowanków, będących uczniami szkoły ludowej i wydziałowej. Mieszkanie przytulne było określany zwyczajowo jako bursista lub bursak. Według stanu z 1912 roku placówka była ulokowana w wynajętym domu, liczącym 4 pokoje i kuchnię, w którym zamieszkiwało 15 chłopców w wieku 10-14 lat, pochodzących głównie z rodzin rolniczych. W bursie otrzymywali pożywienie trzy razy dziennie, korzystali z nauki śpiewu chóralnego, a ponadto brali udział w uroczystościach narodowych. Opieki medycznej udzielał im lekarz. Do budynku placówki przylegał ogród i plac zabaw. Prefektami bursy byli sanoccy profesorowie gimnazjalni: naj-

pierw Jan Stantejski, a od 1 listopada 1912 roku Franciszek Rusinek, który pełnił tę funkcję nieodpłatnie w zamian za mieszkanie w samej bursie oraz utrzymanie. W obowiązkach pomagał mu w charakterze cenzora miejscowy gimnazjalista z V klasy.

Czynsz za budynek opłacało koło TSL, a inne wydatki pokrywano ze środków pochodzących z subwencji C. K. Wydziału Krajowego, ze wsparcia udzielanego przez Kółko Rolnicze i przedsiębiorstwa oraz z darów, datków i zbiórek. Z uwagi na niewystarczającą przestrzeń w najmowanym domu, władze koła TSL niezmiennie czyniły starania zmierzające do wybudowania odpowiedniej siedziby bursy wraz z ogrodem. Mobilizację do podjęcia wysiłków stanowiły też liczne zgłoszenia o przyjęcie do bursy dzieci z ubogich rodzin.

Latem 1913 roku anonso- wano, że od 1 września 1913 roku istniało 15 miejsc wolnych dla uczniów szkół ludowych, wydziałowych i gimnazjalnych, a od 1 listopada 1913 miało być dostępnych dalszych 10 miejsc. Aby zostać przyjętym do bursy, uczeń był wtedy zobowiązany złożyć podanie wraz ze świadectwem szkolnym, które było rozpatrywane przez zarząd bursy. Według stanu z tego roku zasiadali w nim wspomniana Teodozja Drewińska i Marian Herz (ówczesny oficjal podatkowy C. K. Dyrekcji Okręgu Skarbowego w Sanoku). W tym okresie T. Drewińska była przewodniczącą sanockiego koła TSL, w którym działał też M. Herz, a prócz nich też m.in. pełniący funkcję sekretarza Urban Przyprawa i Matylda Wasylewicz – oboje etatowi nauczyciele w Sanoku. Koło TSL w Sanoku powstało jeszcze w 1893 roku, a o skali zaangażowania

W historii Sanoka budynkiem najbardziej kojarzonym z funkcją dedykowaną bursie szkolnej jest bez wątpienia okazały gmach pod obecnym adresem ul. Fryderyka Szopena 5. Pierwotnie ulokowano w nim placówkę, której tworzenie zainicjowano w 1898 roku, a przez kilkanaście kolejnych lat u schyłku zaboru austriackiego funkcjonowała tam jako „Bursa Jubileuszowa im. Cesarza Franciszka Józefa”. W budynku zamieszkiwali uczniowie położonego nieco wyżej, bo przy ul. Jana III Sobieskiego, renomowanego w regionie C. K. Gimnazjum Męskiego w Sanoku. Tradycje tej szkoły po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 roku kontynuowało Państwowe Gimnazjum im. Królowej Zofii, którego przyjezdni uczniowie nadal korzystali ze wspomnianej bursy. Nierzadko zamieszkiwali tam wybitni wychowankowie sanockiego – jak wówczas określano – zakładu, np. Ludwik Jus, Stanisław Rymar czy Franciszek Bielak. Od 2017 roku w budynku dawnej bursy funkcjonuje Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna i Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie.

Teodozja Drewińska udekorowana austro-węgierskim Krzyżem Zasługi Cywilnej (fot. Jakub Puretzt)

zowania w jego działalność świadczy liczba członków w 1913 roku, wynosząca 248 osób.

W tym samym roku zrealizowano przeprowadzkę placówki do innego budynku. Nową siedzibę bursy uroczystie poświęcono; 16 listopada 1913 roku. Był to wynajęty budynek na obszarze „Wójtostwa”, w swojej obszerności większy od poprzednio zajmowanego. Po dokonaniu konsekracji przemawiał ks. Józef Drozd, który na co dzień był profesorem gimnazjalnym, katechetą i prefektem Bursy Jubileuszowej przy ul. Szopena. Głos zabrał też U. Przyprawa, który „zachęcał młodych wychowanków, by pracą, posłuszeństwem i karnością, szanowaniem sprzętów i budynku spłacili dług wdzięczności i wyrosli na dobrych obywateli kraju”. W relacji prasowej z tego wydarzenia podano, że w nowym budynku „bursa znalazła wygodne i higieniczne pomieszczenie”. Bursę i jej wychowanków tego dnia uwiecznił sanocki fotograf Józef Seredyński. Na zachowanym zdjęciu widać odświętnie przybrany dom z wywieszonymi flagami Polski i umieszczoną na ścianie wschodniej nazwą „BURSA T.S.L. im. T. KOŚCIUSZKI”, a także zgromadzonych przed budynkiem wychowanków wraz z opiekunami.

Ostatecznie w roku sprawozdawczym 1913 wykazano liczbę 29 uczniów w bursie, z tego 22 gimnazjalistów, 4 uczniów szkół wydziałowych, 2 ze szkół ludowych i 1 handlowca. Wychowankowie ci pochodzili z terenu powiatów sanockiego, liskiego i brzozowskiego. Byli synami włościan, rzemieślników, nauczycieli ludowych i urzędników prywatnych. Ówczesny koszt utrzymania bursisty wynosił ok. 300 koron,

z czego sam wychowanek musiał opłacić kwotę około 200-250 koron. Zaznaczono wówczas, że zarząd sanockiego koła TSL starał się o zakup arealu pod budowę własnego gmachu bursy. Pod koniec 1913 roku konsekwentnie kwestowano na rzecz utrzymania bursy. Zbiórka była prowadzona m.in. podczas amatorskiego wystawienia komedii „Ostatnia wola” Aleksandra Fredry, które zorganizowano w sanockim gmachu Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”.

Pierwotnie budynek bursy TSL wpisano do ewidencji terytorialnej pod numerem konskrypcyjnym 262. Według relacji dr. Karola Zaleskiego podczas I wojny światowej dom ten należał do Jana Śluszkiewicza. Przed 1939 rokiem obiekt figurował pod numerem 15 ulicy Elżbiety Granowskiej. Wówczas jego właścicielem był Mieczysław Wolłowicz (1890-1959), znany sanocki nauczyciel, instruktor oświaty pozaszkolnej, inspektor oświatowy i wieloletni działacz TSL, który zamieszkiwał tam do końca życia (jego biografię opisywał przed laty Edward Zając). Po II wojnie światowej przyjęto dla tej ulicy patronat Marcelego Nowotki, a współcześnie adres dawnej bursy to ul. 2 Pułku Strzelców Podhalańskich 15.

Dom ten, mimo pewnych różnic, nadal ludzko przypomina swoją wersję sprzed 110 lat, kiedy otwierano w nim Bursę Włościańską TSL im. Tadeusza Kościuszki. Mimo upływu ponad wieku, zmiany otoczenia i nastania nowej rzeczywistości wokół wciąż rzuca się w oczy jego powierzchność oraz dominująca biel. Warto zdać sobie sprawę, jaka jest historia tego miejsca.

Piotr Paszkiewicz

DAMIAN JÓZEFEK

Dar Franciszka Oberca dla MBP w Sanoku

Od stycznia 2023 roku na łamach Sanockiej Biblioteki Cyfrowej jest dostępna kolekcja Franciszka Oberca złożona z dokumentów życia społecznego Sanoka gromadzonych przez 40 lat. Udostępnione materiały stanowią uzupełnienie najnowszej historii miasta – zarówno pod względem politycznym, społecznym, kulturalnym i gospodarczym. Franciszek Oberc w 2022 roku przekazał swoje zbiory w darze Miejskiej Bibliotece Publicznej w Sanoku. Przekazany zbiór obecnie liczy około 1600 plakatów i afiszy.

Franciszek Oberc urodził się w 1947 roku w Rymanowie. W 1971 roku uzyskał tytuł magistra socjologii, zostając absolwentem Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po krótkim pobycie w Rzeszowie i pracy w Stowarzyszeniu „Pax” od 1974 roku swoje życie związał z Sanokiem. Podjął pracę w miejscowym „Autosanie” na stanowisku socjologa przemysłowego, pierwszego i jedyne jak dotąd w historii fabryki. Od 1980 roku był czynnym działaczem sanockiego NSZZ „Solidarność” w „Autosanie” (przewodniczącym Komisji Zakładowej, członkiem prezydium Międzyzakładowej Komisji Koordynacyjnej). Mniej więcej w tym czasie rozpoczął gromadzenie różnych dokumentów i materiałów związanych z działalnością „Solidarności” w Sanoku i historią fabryki autobusów. Spora część kolekcji nie zachowała się do naszych czasów – bardzo dużo dokumentów z zakładowego biura została skonfiskowana przez Służbę Bezpieczeństwa. Szczególną stratą było zniknięcie teczek z wieloletnimi badaniami socjologicznymi prowadzonymi w ramach Pracowni Analiz Społecznych, której Franciszek Oberc był kierownikiem.

– Do biura dostałem się po paru dniach od ogłoszenia stanu wojennego w asyście Straży Przemysłowej. Wszystkie moje książki, wszystkie moje notatki, wszystkie moje papiery leżały zwałem na środku biura – wspomina.

Ta sytuacja nie zniechęciła Franciszka Oberca do dalszych działań – wręcz przeciwnie, sukcesywnie powiększał kolekcję o kolejne dokumenty (ulotki, zaproszenia). Ponadto prowadził audycje w zakładowym radiowęźle oraz brał czynny udział w tworzeniu Komitetu Organizacyjnego „Solidarności” w fabryce. W późniejszym czasie był współzałożycielem Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” w Sanoku, z ramienia którego uzyskał mandat radnego do Rady Miasta Sanoka. W latach 1990–2003 pełnił funkcję kierownika Rejonowego Urzędu Pracy w Sanoku. Był współorganizatorem „Tygodnika Sanockiego” i członkiem zespołu redakcyjnego tego czasopisma. W 2000 roku wraz z żoną Władysławą założył Fundację Archiwum Ziemi Sanockiej, zajmującą się gromadzeniem i publikacją różnych materiałów związanych z historią i kulturą miasta Sanoka. W czasie swego istnienia Fundacja wydała 11 „Zeszytów Archiwum Ziemi Sanockiej”, stworzonych głównie ze zgromadzonych materiałów.

Plakaty przyszły później

– Plakaty przyszły później, ale przyszły jakoś tak naturalnie –

Franciszek Oberc

dla mnie plakat, ulotka, zaproszenie to źródła, nośniki informacji – wspomina Franciszek Oberc, który sukcesywnie powiększał swoją kolekcję. Efektem tej pracy było zgromadzenie około tysiąca sześciuset plakatów i afiszy (dostępne na stronie Sanockiej Biblioteki Cyfrowej) oraz ulotek reklamowych, handlowych i zaproszeń, które często oprócz wartości informacyjnej mają wartość estetyczną.

– Nie zbierałbym tego, gdyby to nie miało wartości. Czy zna pan książkę o historii sanockiego malarstwa? Czy zna pan książkę o historii sanockiej muzyki? To wszystko powstało z tych szpar-gałów, które zbierałem i usystematyzowałem, z tych informacji, wycinków prasowych o wydarzeniach, o imprezach, o ludziach – wylicza. Wbrew pozorom, zbieranie tych rzeczy nie było łatwe, a czasami kłopotliwe.

Problemy z policją

– Zawsze jak coś się zdezaktualizowało, w plecaku miałem śrubokręt i wkładałem to do plecaka – wspomina z uśmiechem Franciszek Oberc przypominając sobie okoliczności zdejmowania plakatów, które w większości znajdował w Sanoku. Czasami wiązały się z tym różne historie, jak ta z próbą posądzenia o dywersję.

– Raz, jadąc rowerem, widziałem mokry plakat leżący na chodniku, więc go sobie wzięłem. Nagle zatrzymuje się radiowóz policyjny, z którego słyszę słowa zarzucające mi niszczenie plakatów wyborczych. „Panowie, może nie jesteście w stanie to uwierzyć, ale ja takie rzeczy zbieram i zachowuję”. Pamiętam, że pokreśliłem coś głowami i laskawie mi podarowali.

Czasami zdobycie plakatu wymagało bezpośredniego kontaktu z organizatorem imprezy albo sprzedawcą sklepu, u którego plakat się znajdował. „Najlepszym” punktem pozyskiwania plakatów był sklep Hydzyka przy sanockim rynku.

Fizyczny stan plakatów jest bardzo dobry. Imponujący jest także rozrzut tematyczny kolekcji

– od polityki po sport, od „Solidarności” po mecze sanockiej drużyny hokejowej.

– Uważałem, że to wszystko ma wartość i trzeba to zbierać. Jest kilka plakatów, które mi się podobają ze względu na estetykę i rzadkość. Bardzo podobają mi się plakaty z Sanockich Spotkań Miłośników Austro-Węgier, Międzynarodowych Spotkań Gitarowych, ogólnie każdy, który ma wartość artystyczną. I każdy z nich ma swoją historię – wspomina z uśmiechem Franciszek Oberc.

Autograf od Holoubka

W kolekcji jest wiele interesujących plakatów i afiszy, ale jeden jest wyjątkowy. Mowa o oryginalnym plakacie „Solidarności” z kampanii wyborczej z 1989 roku, zawierający własnoręczne autografy ówczesnych kandydatów do Sejmu i Senatu, w tym m.in. Gustawa Holoubka czy Epaminondasa Jerzego Osiatyńskiego.

– Jako Komitet Obywatelski organizowaliśmy wybory i ci ludzie byli u nas. Robiliśmy spotkania, zbieraliśmy podpisy poparcia po parafiach. Ci ludzie przyjeżdżali i uczestniczyli w spotkaniach wyborczych z wyborcami. Było też takie spotkanie w Sanockim Domu Kultury. Po jednym z takich spotkań pozostały plakaty z autografami Gustawa Holoubka, Jerzego Osiatyńskiego, Andrzeja Szczypiorskiego i Pawła Chrupka. Po latach uważam, że autografy tylko dodają takiemu plakatowi autentyczności – wspomina Franciszek Oberc.

Archiwum Ziemi Sanockiej

Około 2000 roku Franciszek Oberc utworzył instytucję dokumentującą przemiany społeczno-kulturowe Sanoka i ziemi sanockiej. Pierwotnie Archiwum Ziemi Sanockiej działało jako agenda Stowarzyszenia Inicjowania Przedsiębiorczości w Sanoku, którego był współzałożycielem. Na mocy specjalnego zapisu w statucie SIP, Archiwum Ziemi Sanockiej miało zajmować się gromadzeniem zbiorów o charakterze społecznym i gospodarczym z terenu historycznej ziemi sanockiej, współpracować ze Stowarzyszeniem Korporacji Literackiej oraz dostać lokum przy ulicy Rynek 15 w Sanoku.

Oficjalne otwarcie archiwum odbyło się 19 września 2000 roku. Przez lata swojej działalności archiwum gromadziło różnego rodzaju dokumenty, kopie dokumentów, druki ulotne, wycinki prasowe, statuty organizacji, kroniki, prace magisterskie i dyplomowe, prasę, fotografie, książki. Przy rynku Archiwum Ziemi Sanockiej mieściło się niepełna 2 lata, dokonując gruntownego remontu użytkowanego

lokalu, głównie dzięki pomocy ludzi życzliwych inicjatywie Franciszka Oberca.

W 2002 roku w wyniku braku porozumienia pomiędzy SIP a SPGM co do dalszych warunków najmu, Archiwum Ziemi Sanockiej musiało zmienić siedzibę. Zostało przeniesione do budynku Domu Ludowego w Zahutyń, głównie dzięki życzliwości ówczesnego burmistrza Zagórza Jacka Zająca, który znalazł miejsce na przechowywanie zbiorów.

W 2003 roku nastąpiły dalsze zmiany w działaniu archiwum. Część zbiorów została przeniesiona do Miejskiej Biblioteki Publicznej w Sanoku, powstała też Fundacja Archiwum Ziemi Sanockiej. Od 2004 roku całość zbiorów znajdowała się w budynku przy ul. Stróżowskiej, administrowanym przez Spółdzielnię Mieszkaniową „Autosan”.

Najważniejszą działalnością zarówno archiwum jak i fundacji było wydawanie „Zeszytów Archiwum Ziemi Sanockiej”. Jak dotąd ukazało się już 11 tomów o różnorodnej tematyce, złożonych głównie z materiałów „uzbieranych” przez Franciszka Oberca, redaktora wszystkich części. W publikację zeszytów angażowało się wiele osób, między innymi Tomasz Chomiszczak, Stanisław Dobrowolski, Jerzy Ginalski, Andrzej Olejko, Zbigniew Osenkowski, Leszek Puchała, Stefan Stefański, Anna Strzelecka czy Janusz Szuber. O oprawę graficzną zadbał między innymi Anna Pilszak, Józef Sitarz, Władysław Szulc, Zofia Kaliniecka, Cecylia Klekawka czy Elżbieta Wesolkin.

Niezmącona siła pasji

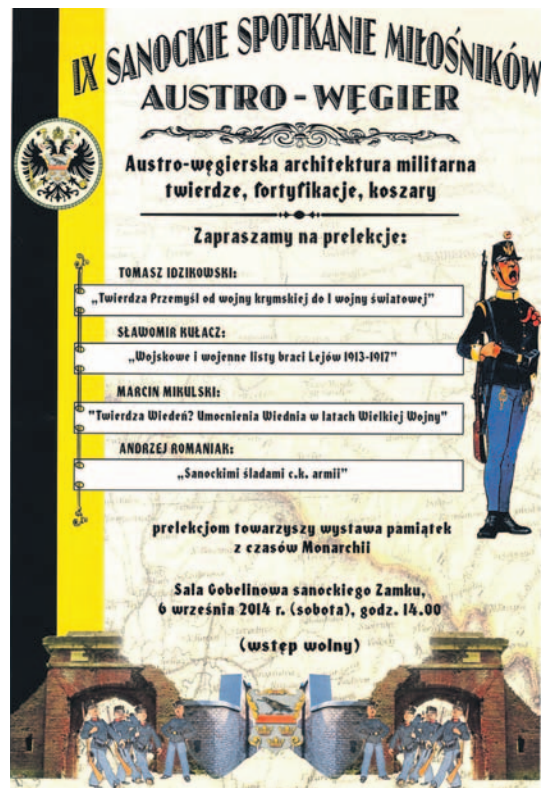
– Ja to lubiłem robić i dalej lubię, chociaż widzę, że już mi na to siły fizyczne nie pozwalają – to czasami nogi mnie boją, to lenistwo mnie ogarnia, człowiek spowalnia – mówi z uśmiechem na twarzy Franciszek Oberc. Do ostatnich dni, jak tylko będę mógł sobie to robić, to będę robił. Mam nadzieję, że te książki, które mam w planie, się ukążą. I na tym już pomalutko kończę – dodaje.

Nie ulega wątpliwości, że gdyby nie ogromna determinacja i pasja Franciszka Oberca, nie byłoby ani Zeszytów Archiwum Ziemi Sanockiej, ani pokaźnej ilości dokumentów, na których zapisana jest część historii Sanoka.

Mawia się, że człowiek bez pasji jest ubogi. Dla wszystkich, którzy jej (jeszcze) szukają, pewnym drogowskazem będą słowa pisarki Beth Hoffman:

„Pewnego dnia coś zrobisz, coś zobaczysz albo wpadniesz na pomysł, który pozornie pojawi się nagle. I poczujesz, że coś w tobie drgnęło, jakieś ciepło w piersi. Kiedy tak się stanie, nie wolno ci tego zignorować. Otwórz umysł i podążaj za tym pomysłem. Podtrzymuj płomień. A wtedy na pewno znajdziesz swój ogień”.

Opracował
Damian Józefek

ZAADOPTUJ ZWIERZAKA

Rudasek

Komu taki pieszczoch?! Rudasek szuka domku! Kto pokocha rude cudo i zabierze do domu? Aktualnie kotek przebywa w domu tymczasowym, cudowny rudasek dzięki pracy opiekunki z dzikuska zmie-

nił się w przytulasa. Kotek jest wykastrowany. Urodził się najprawdopodobniej na przełomie sierpnia i września. Sprawa nad wyraz pilna, z powodu wyjazdu tymczasowej opiekunki.

Kontakt w sprawie adopcji: 695 273 839

Tenor

Tenora przedstawialiśmy Państwu już kilkakrotnie. Niestety, nie udało się do niego szczęście. Piesek ma ok. 8 miesięcy, waży 18 kg. Już nie urosnie. Jest psiakiem o cudownym charakterze. Bardzo ładnie radzi sobie na smyczy, nie wykazuje agresji wobec innych zwierząt. Jest zaszczepiony, odrobaczony, zachipowany i wykastrowany. Uwielbia przytulasy, ciągle rozdaje całusy. To naprawdę wspaniały piesek, mimo że wychowany na ulicy. Bardzo wesoły, przyjacielski, ciekawy świata.

Kto da szansę Tenorowi na godne życie?

Kontakt w sprawie adopcji: 695 273 839

KOŁO TERENOWE NR 1

Zakochanym w górach – pogoda niestraszna

Przepiękne bieszczadzkie panoramy w zimowej scenerii, w których z pewnością można się zakochać, mieli okazję podziwiać uczestnicy ostatniego rajdu „Zakochani w górach”. Pomimo trudnych warunków atmosferycznych, uczestnicy wyprawy podkreślają, że góry kocha się w każdej porze roku, a w zimowej szacie są jeszcze bardziej urokliwe.

26 lutego z okazji nieco spóźnionych walentynek ponad 30-osobowa grupa wybrała się na rajd „Zakochani w górach”, który organizowało Koło Terenowe nr 1 w Sanoku przy Oddziale PTTK „Ziemia Sanocka” w Sanoku. Po raz pierwszy rajd poprowadził młody przewodnik PTTK Adam Burnat. Wycieczka rozpoczęła się na Przełęczy Wyżniej. Uczestnicy rajdu podkreślają, że jak zwykle wyprawa była bardzo udana. Pogoda jak na koniec lutego sprawiła trochę niespodzianek, jednak nikt nie narzekał

na warunki atmosferyczne. Na początku trasy grupę przywitał delikatnie prószy śnieg. Leśny odcinek drogi upłynął spokojnie, dopiero gdy wyszli z lasu, okazało się, że góry spowiła mleczna mgła, a widoczność była tak słaba, że widać było jedynie swojego najbliższego towarzysza. W okolicach Chatki Puchatka zerwał się porywisty wiatr, który zaczął rozwiewać gęste chmury. Grupa udała się na zasłużony odpoczynek do wspomnianej już Chatki Puchatka. Według nich bardzo smutną wiadomością jest to, że w nowo powstałym schronie nie można już nocować. Następnie grupa ruszyła dalej. Niestety wiatr nie ustępował i maszerowało się bardzo ciężko, na szczęście szlak był przetarty. Adam Burnat, przewodnik PTTK, opowiadał o historiach miłosnych – często tragicznych, które miały miejsce właśnie w okolicach Hnatowego Berda. Idąc dalej, zaczął powoli ustępować wiatr, który przegnał chmury i uczestnikom wyprawy ukazały się przepiękne bieszczadzkie panoramy w zimowej szacie, a nawet

było widać Tatry po słowackiej stronie. – Wyruszyliśmy z Przełęczy Wyżniej, by odwiedzić Schron BDPN na Poloninie Wetlińskiej. Stamtąd przez Osadzki Wierch powędrowaliśmy do Przełęczy Orłowicza i dalej żółtym szlakiem zeszliśmy do Wetliny. Był i wiatr, i śnieg, i mgła, i to co lubimy najbardziej, kiedy wiatr odgania chmury i naszym oczom ukazuje się przepiękny górski krajobraz. Bo kto raz zakochał się w górach, kochać ich nie przestanie – komentują uczestnicy wyprawy.

było widać Tatry po słowackiej stronie.

– Wyruszyliśmy z Przełęczy Wyżniej, by odwiedzić Schron BDPN na Poloninie Wetlińskiej. Stamtąd przez Osadzki Wierch powędrowaliśmy do Przełęczy Orłowicza i dalej żółtym szlakiem zeszliśmy do Wetliny. Był i wiatr, i śnieg, i mgła, i to co lubimy najbardziej, kiedy wiatr odgania chmury i naszym oczom ukazuje się przepiękny górski krajobraz. Bo kto raz zakochał się w górach, kochać ich nie przestanie – komentują uczestnicy wyprawy.

dcz

KUPON

TYGODNIK SANOCKI

Złota Dziesiątka 2022

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

Imię i nazwisko:

Adres:

Wycięte z gazety kupony należy dostarczać – osobiście lub drogą pocztową – na adres redakcji („Tygodnik Sanocki”, ul. Rynek 10, 38-500 Sanok).

LISTA KANDYDATÓW:

Piotr BAŁDA (wędkarstwo, Koło nr 1)
 Karol BILAS (hokej, STS)
 Laura BLUJ (wrotkarstwo, Sprint)
 Arkadiusz BORCZYK (Automobilklub Małopolski)
 Angelika BUŚKO (siatkówka, Sanoczanka)
 Przemysław CHUDZIAK (siatkówka, TSV)
 Joanna CZUBEK (unihokey, Wilki/ILO)
 Ronald CZYŻ (żeglarsstwo, Naftowiec)
 Rafał DOMARADZKI (piłka nożna, Wiki/Ekoball Stal)
 Konrad FILIPEK (hokej, STS)
 Bartosz FLORCZAK (hokej, STS)
 Kajetan GALIK (tenis, SKT)
 Tobiasz GUDOWSKI (karate, SKK)
 Sebastian HOMBEK (kulturystyka, Iron Duo Fit)
 Szymon HOSTYŃSKI (łyżwiarstwo szybkie, Górnik)
 Konstancja IWAŃCZYK (fitness gimnastyczny, Spartanie)
 Krzysztof KADUBIEC (bilard, SCB Liga Amatorska)
 Edyta KRACZKOWSKA (siatkówka, TSV)
 Julita KRAWIEC (łyżwiarstwo szybkie, Górnik)
 Julia KRZANOWSKA (lekkoatletyka, Komunalni)
 Franciszek LACH (karate, SKK)
 Piotr LORENC (piłka nożna, Ekoball Stal)
 Robert LORENS (kolarstwo górskie, WS TECH MTB)
 Roch MALICZOWSKI (łyżwiarstwo szybkie, Górnik)
 Louis MICCOLI (hokej, STS)
 Dominik PIELECH (piłka nożna, Wiki)
 Grzegorz POLINIEWICZ (tenis stołowy, SKT)
 Hubert PRZYBYLSKI (trójbój siłowy, Gryf)
 Seweryn PRZYBYLSKI (podnoszenie ciężarów, Gryf)
 Łucja PRZYGÓRZEWSKA (pływanie, UKS Rekin MOSiR)
 Tadeusz REK (kajakarstwo, MOSiR)
 Bartłomiej SKRABALAK (unihokey, Wilki)
 Kacper SŁYSZ (piłka nożna, Ekoball Stal)
 Sami TAMMINEM (hokej, STS)
 Lena TOKARSKA (short-track, UKS MOSiR)
 Daniel WOSACHEŁO (judo, Pantera)

OGŁOSZENIA DROBNE

LOKALE/NIERUCHOMOŚCI

Sprzedam

■ Las 0,33 ha, w miejscowości Mokre, las stary – ponad 70 lat, jodłowy, kontakt: szere-777@msn.com, tel. 13 467 60 17

■ Działkę w Czerterzu, tel. 664-321-473

Kupię

■ Działkę przy rzece Oslawa, tel. 602 476 137

AUTO-MOTO

Kupię

■ Auta za gotówkę, tel. 600 033 733

■ Stare motory niezależnie od stanu, tel. 536 315 258

USŁUGI

■ Moskitiery, rolety, tel. 600 297 210

OGŁOSZENIE

Burmistrz Miasta i Gminy Zagórz

informuje, że na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy w Zagórz przy ul. 3 Maja 2 wywieszono na okres 21 dni wykaz dotyczący:

- sprzedaży w drodze zamiany działki o nr ew. 682/1 o powierzchni 0,1141 ha, działki o nr ew. 682/2 o powierzchni 0,1137 ha, obręb ewid. Czaszyn

Szczegółowe informacje na temat sprzedaży w/w nieruchomości można uzyskać w siedzibie Urzędu Miasta i Gminy (tel. 1346-22-062, wew.75) a także na stronie internetowej urzędu: www.zagorz.pl

DYŻURY
W RADZIE MIASTA

9 marca 2023 r. pokój nr 67
 dyżur pełni radny
Ryszard Karaczkowski
 w godz. 17.00–18.00

6 marca 2023 r. pokój nr 67
 dyżur pełni wiceprzewodniczący
Grzegorz Kozak
 w godz. 16.00–17.00

TYGODNIK SANOCKI

KOM. 697 979 971

TEL. 13 463 16 34

ICE SPEEDWAY CHAMPIONSHIP

Emocjonujące wyścigi na torze lodowym

Pomimo kapryśnej pogody w weekend na torze lodowym odbyła się rywalizacja o medale European Individual Ice Speedway Championship. Speedway wrócił do Sanoka w zeszłym roku, a tegoroczna pogoda nie pokrzyżowała planów kibiców, którzy dopisali frekwencję. W nagrodę otrzymali wysoki poziom sportowy i ogrom emocji. W Sanoku zaprezentowali się przedstawiciele dziesięciu państw: Czech, Szwecji, Austrii, Niemiec, Holandii, Finlandii, Wielkiej Brytanii, Włoch, Norwegii i Polski. Tytuł mistrza (drugi już w karierze zawodnika) powędrował do Austriaka Franza Zorna. Z kolei srebro wywalczył reprezentant Włoch Luca Bauer, a brąz pojechał do Szwecji z Jimmym Olsenem. (esw)

Wyniki Finału 2. European Individual Ice Speedway Championship

1. Luca Bauer (Niemcy) – 17 (3,2,3,3,3,3) – 1. miejsce w finale
2. Franz Zorn (Austria) – 17 (3,3,3,3,3,2) – 2. miejsce w finale
3. Lukas Hutla (Czechy) – 11 (2,2,2,3,2,w) – wykluczenie w finale
4. Benedikt Monn (Niemcy) – 8 (2,0,w,3,3,w) – wykluczenie w finale
5. Jimmy Olsen (Szwecja) – 11+1 (3,3,3,w,2) – 3. miejsce w barażu
6. Max Koivula (Finlandia) – 10+u (3,1,3,2,1) – upadek w barażu
7. Harald Simon (Austria) – 8 (2,3,2,1,w)
8. Jan Klatovsky (Czechy) – 8 (1,w,2,2,3)
9. Sebastian Reitsma (Holandia) – 8 (1,3,1,1,2)
10. Tomi Norola (Finlandia) – 6 (0,1,2,2,1)
11. Marc Geyer (Niemcy) – 6 (0,2,1,2,1)
12. Jo Saetre (Norwegia) – 5 (1,2,1,1,0)
13. Jimmy Hornell (Szwecja) – 3 (2,1,w,w,w)
14. Andrej Divis (Czechy) – (2) (2)
15. Niek Schaap (Holandia) – 2 (1,0,1,0,0)
16. Markus Jell (Niemcy) 1 (1)
17. Michał Knapp (Polska) – 0 (0,w,0,w,-)
18. Dennis Andersson (Szwecja) – 0 (w,w,0,0,-)

Klasyfikacja generalna

1. Franz Zorn (Austria) – 35 pkt (18+17)
2. Luca Bauer (Włochy) – 32 pkt (15+17)
3. Jimmy Olsen (Szwecja) 23 pkt (12+11)
4. Lukas Hutla (Czechy) 21 pkt (10+11)
5. Harald Simon (Austria) 20 pkt (12+8)
6. Max Koivula (Finlandia) 18 pkt (8+10)
7. Jan Klatovsky (Czechy) 16 pkt (8+8)
8. Benedikt Monn (Niemcy) 14 pkt (6+8)
9. Sebastian Reitsma (Holandia) 14 pkt (6+8)
10. Tomi Norola (Finlandia) 10 pkt (4+6)
11. Marc Geyer (Niemcy) 10 pkt (4+6)
12. Jo Saetre (Norwegia) 10 pkt (5+5)
13. Jimmy Hornell (Szwecja) 10 pkt (7+3)
14. Niek Schaap (Holandia) 7 pkt (5+2)
15. Dennis Andersson (Szwecja) 4 pkt (4+0)
16. Andrej Divis (Czechy) 2 (ns+2)
17. Markus Jell (Niemcy) 1 (ns+1)
18. Michał Knapp (Polska) 1 (1+0)

ŁYŻWIARSTWO SZYBKIE

Krawiec i Hostyński z Pucharami Polski

Podczas finałowych zawodów Pucharu Polski, które rozegrano w Tomaszowie Mazowieckim, panczeniści Górnika zajmowali medalowe lokaty, pieczętując miejsca na podiach klasyfikacji łącznych. W dwóch przypadkach były to końcowe zwycięstwa – Julita Krawiec zdobyła seniorski PP na dystansie 1000 metrów (a wśród młodziczek na 500, 1000 i 1500 m), zaś Szymon Hostyński triumfował na 500 m. Rozegrano też Mistrzostwa Polski Mastersów, w których trzy medale zdobył Krzysztof Husak, w tym złote na 1500 i 3000 m.

W ostatnim akcie krajowego sezonu Krawcównie najlepiej poszedł bieg masowy, w którym wywalczyła 2. pozycję. Natomiast na 1500 m była 3. z czasem 2.14,79. Do tego doszło 4. miejsce na 500 m i 5. na 1000 m. Hostyński finiszował jako 2. na 500 m (37,52), podobnie jak Roch Maliczowski na 5000 m (7.25,57). Pozycję niżej uplasował się Patryk Kudła (7.34,39). Obok wymienionych górnice

barwy reprezentowali także: Jagoda Kopczak, Nikola Maślanka, Anna Stapińska, Maja Wiejowska i Zuzanna Łagodzic oraz Mikołaj Stabryła i Oskar Podczerwiński.

Mimo dopiero 5. miejsca na kilometr, to właśnie na tym dystansie Krawiec utrzymała przewagę w punktacji, zdobywając Puchar Polski. Natomiast na 500 i 1500 m przypadły jej 2. pozycje, a w „masówce” – 3.

Julita Krawiec i Szymon Hostyński zdobyli seniorskie Puchary Polski

Finałowe zawody Pucharu Polski:

500 m: 4. Krawiec; 2. Hostyński, 9. Maliczowski. **1000 m:** 5. Krawiec; 4. Maliczowski, 6. Hostyński, 7. Podczerwiński, 10. Stabryła. **1500 m:** 3. Krawiec; 6. Maliczowski, 8. Hostyński, 9. Podczerwiński. **3000 m:** 4. Maślanka; 6. Kudła. **5000 m:** 2. Maliczowski, 3. Kudła, 5. Podczerwiński, 8. Hostyński. **Bieg masowy:** 2. Krawiec, 10. Stapińska; 5. Kudła. **Młodzicy:** **500 m:** 1. Krawiec, 5. Kopczak. **1500 m:** 1. Krawiec, 3. Kopczak, 7. Stapińska. **1000 m:** 1. Krawiec, 4. Kopczak. **3000 m:** 3. Stapińska.

Warto przy tym zaznaczyć, że podopieczna Grzegorza Kudły była blisko dubletu zwycięstw, bo na półtora kilometra miała minimalną stratę, bo zaledwie 1 punktu. Natomiast w osobnej klasyfikacji młodziczek odniosła pewne zwycięstwa na wszystkich trzech dystansach. Miejsca 2. zajmowały Jagoda Kopczak (1000 i 1500 m) oraz Nikola Maślanka (3000 m).

Jeżeli chodzi o zawodników Górnika, to po puchar sięgnął Hostyński, wygrywając klasyfikację łączną na 500 m. Częściej, bo aż trzykrotnie na podium plasował się Maliczowski – 2. na 500, 1000

i 1500 m. Zresztą na najkrótszym dystansie wychowankowie Marka Drwięgi zajęli cztery pierwsze lokaty, bo 3. był Stabryła, a 4. Podczerwiński.

W tym samym czasie na krytym torze w Tomaszowie rozgrywano też Mistrzostwa Polski Mastersów, którzy już wcześniej zakończyli pucharową rywalizację. Świetnie spisał się Husak, zdobywając tytuły na 1500 i 3000 m (czasy 2.10,73 i 4.41,57). Natomiast na 500 m przypadło mu srebro z wynikiem 43,42. Startował też Jacek Czytajło, m.in. 6. na 3000 m i 9. na 1500 m.

Klasyfikacje końcowe PP w sezonie 2022/23:

500 m: 2. Krawiec; 1. Hostyński, 2. Maliczowski, 3. Stabryła, 4. Podczerwiński, 10. Kudła. **1000 m:** 1. Krawiec, 7. Maślanka; 2. Maliczowski, 5. Hostyński, 7. Podczerwiński, 9. Stabryła. **1500 m:** 2. Krawiec, 5. Maślanka, 8. Kopczak; 2. Maliczowski, 4. Podczerwiński, 5. Hostyński, 8. Kudła, 9. Stabryła. **3000 m:** 2. Maślanka; 4. Kudła, 6. Podczerwiński, 9. Maliczowski. **Bieg masowy:** 3. Krawiec; 4. Kudła. **Młodzicy:** **500 m:** 1. Krawiec. **1000 m:** 1. Krawiec, 2. Kopczak. **1500 m:** 1. Krawiec, 2. Kopczak, 5. Stapińska.

Polska Hokej Liga: ćwierćfinał nr 1

Wymiana ciosów dla tyszan

GKS TYCHY – MARMA CIARKO STS SANOK 5:4 (1:1, 3:1, 1:2)

Bramki: Szturc (6), Jeziorski (24), Younan (27), Dupuy (38), Mroczkowski (50) – Ahoniemi 2 (29, 51), Mäkelä (11), Karlsson (44).

STS: Salama – Karlsson, Valtola; Ahoniemi, Tamminen, Filipek – Höglund, Łysenko; J. Lorraine, Miccoli, Harila – Biłas, Florczak; Heikkinen, Mäkelä, Mocarski – Rapala, Wróbel; Dulęba, Ginda, Sienkiewicz.

Pierwsze starcie fazy play-off przyniosło niemal identyczną porażkę z Tychami, jak w ostatniej kolejce sezonu zasadniczego. Kolejny dublet – jak we wcześniejszym meczu z Cracovią – ustrzelił Niko Ahoniemi, ale nie pomogło to naszej drużynie.

TOMASZ SOWA

Po bójkach w poprzednim meczu nasz klub domagał się dotkliwszych kar dla rywali, ale wniosek został odrzucony i ćwierćfinałową rywalizację drużyna z piwnego miasta mogła rozpocząć bez większych

ubytków (pauzował tylko bramkarz Tomáš Fučík). Prowadzenie dał jej Roman Szturc, trafiając spomiędzy bulików. Odpowiedź była jednak dość szybka, bo podczas gry w przewadze wyrównał Juho Mäkelä.

W drugiej tercji gospodarze podkręcili tempo i na efekty nie trzeba było długo czekać. Najpierw skuteczna dobitka Bartłomieja Jeziorskiego, a potem mocny strzał Alexandra Younana i GKS miał już 2 gole przewagi. Wprawdzie dość szybko kontaktową bramkę strzelił Ahoniemi, ale jeszcze przed drugą przerwą Tychy odzyskały dwubramkowy dystans, bo Jean Dupuy przymierzył w samo okienko.

Ostatnia odsłona przyniosła emocji ciąg dalszy. I pogoń STS-u, jednak bez powodzenia. Goście dwa razy łapali kontakt bramkowy, najpierw po dalekim strzale Jere Karlssona, a potem kolejnym голу Ahoniemiego. W międzyczasie na 5:3 dla miejscowych trafił Christian Mroczkowski. W ostatnich 10 minutach sanoczanie szukali wyrównania, było nawet wycofanie bramkarza, ale rywalom udało się utrzymać korzystny wynik.

Polska Hokej Liga: ćwierćfinał nr 2

Pewniejsze zwycięstwo rywali

GKS TYCHY – MARMA CIARKO STS SANOK 4:2 (1:0, 2:1, 1:1)

Bramki: Nilsson (9), Pocięcha (24), Boivin (32), Komorski (51) – Harila (38), Tamminen (59). **STS:** Salama – Karlsson, Valtola, Ahoniemi, Tamminen, Filipek – Höglund, Łysenko, J. Lorraine, Miccoli, Harila – Biłas, Florczak, Heikkinen, Mäkelä, Mocarski – Rapala, Wróbel, Dulęba, Ginda, Sienkiewicz.

Dzień po pierwszym zwycięstwie GKS wygrał ponownie, tym razem pewniej, w połowie spotkania mając już 3 gole przewagi. Potem nasza drużyna próbowała gonić wynik, jednak udało się odrobić tylko część strat.

TOMASZ SOWA

Najwyraźniej tyszanie wyciągnęli wnioski z poprzedniego starcia, nazajutrz mocniej zabezpieczając tyły. A w ich bramce znów pojawił się Tomáš Fučík. Dołóżmy do tego niezłą sku-

teczność i efekt był taki, że w połowie meczu rywale prowadzili już 3:0. Podobał się zwłaszcza pierwszy gol – August Nilsson wypalił z dystansu w samo okienko. Drugie trafienie obciąża-

żało nieco konto Dominika Salamy, który między parkanami przepuścił strzał Bartłomieja Pocięchy. Wkrótce nastąpiła jednak rehabilitacja, bo nasz golkeeper wybronił sytuację sam na sam z Alexandre Boivinem. Ale i napastnik miejscowych po chwili się poprawił, po szybkiej kontrze trafiając na 3:0.

Dopiero pod koniec drugiej tercji naszym hokeistom udało się otworzyć konto bramkowe, gdy podczas gry w przewadze Sebastian Harila dosłownie wciśnął krążek do siatki. W ostatniej części pojedynku drużyna STS-u szukała kontaktowego gola, by zamiast tego znaleźć... bramkę straconą w przewadze liczebnej. Po stracie krążka czystą sytuację wykorzystał Filip Komorski. W końcówce meczu karnego dla GKS-u nie strzelił Emil Bagin. Zmarnowana szansa oczywiście się zemściła, bo w przedostatniej minucie meczu rozmiary porażki zmniejszył Sami Tamminen.

Polska Hokej Liga: ćwierćfinał nr 3

Temperatura wrzenia w „Arenie”

MARMA CIARKO STS SANOK – GKS TYCHY 4:5 d. (1:2, 1:1, 2:1, d. 0:1)

Bramki: Tamminen 2 (12, 21), Heikkinen 2 (48, 59) – Boivin 3 (15, 15, 77), Marzec (34), Jeziorski (60).

STS: Salama – Karlsson, Valtola, Ahoniemi, Tamminen, Filipek – Höglund, Łysenko, J. Lorraine, E. Lorraine, Harila – Biłas, Florczak, Heikkinen, Mäkelä, Miccoli – Rapala, Wróbel, Dulęba, Mocarski, Sienkiewicz.

Szalony mecz w „Arenie”, gdzie negatywne emocje wybiły poza skalę. Ich apogeum nastąpiło w samej końcówce – po kontrowersyjnych decyzjach sędziów tyszanie w ostatniej sekundzie zdobyli wyrównującego gola, by następnie wygrać po bramce strzelonej w 77. minucie.

Już początek zwiastował, że „będzie się działo”, bo zawodnicy obu drużyn co rusz łapali kary. Strzelanie w 12. min rozpoczął Sami Tamminen, w swoim stylu odpalając petardę z bulika. Niestety, jeszcze w pierwszej tercji drużyna z Tychów przejęła prowadzenie. Bramki padły w odstępie zaledwie 17 sekund, a dublet ustrzelił Alexandre Boivin, z bliska trafiając do siatki.

Na początku drugiej tercji swój wyczyn skopiował Tamminen, w przewadze doprowadzając do wyrównania. Jednak kilkanaście minut później drużyna z Tychów znów była na plusie, bo Szymon Marzec przymierzył pod poprzeczkę. Tuż po syrenie doszło do bójek, za które aż czterech zawodników otrzymało kary meczu (u nas Niko Ahoniemi i Bartosz Florczak).

W ostatniej odsłonie hokeiści STS-u postawili wszystko na jedną kartę, ruszając do mocniejszych ataków. Efektem były bramki Ville Heikkina, który najpierw trafił precyzyjnym strzałem pod

TOMASZ SOWA

To był ekstremalnie nerwowy mecz, w którym każda z drużyn otrzymała ponad 60 karnych minut

poprzeczkę, a następnie – minutę przed końcem – uderzeniem w okienko po solowej akcji, do tego podczas gry w osłabieniu. Jednak po chwili Juho Mäkelä otrzymał karę za rzekome nakrycie krążka ręką po wznowieniu, a rywale wprowadzili dodatkowego zawodnika, przy grze sześciu

na trzech zasypując naszą bramkę gradem strzałów. I rzutem na taśmę udało im się wyrównać, bo Bartłomiej Jeziorski wyrównał niespełna sekundę przed końcem. Nie trzeba chyba dodawać, że w tym momencie atmosfera w „Arenie” osiągnęła przysłowiową temperaturę wrzenia...

W dogrywce obie drużyny miały okresy gry w przewagach i okazje brakowe, lecz wynik długo nie ulegał zmianie. Dopiero w 77. min Boivin zdecydował się na rajd przez całe lodowisko, po położeniu Dominika Salamy z ostrego kąta pakując krążek do siatki. Trzecie zwycięstwo tyszan stało się faktem.

Polska Hokej Liga: ćwierćfinał nr 4

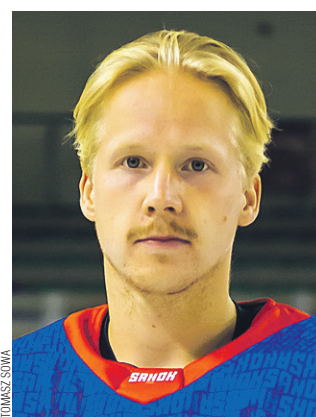
GKS w półfinale

MARMA CIARKO STS SANOK – GKS TYCHY 1:3 (0:0, 1:3, 0:0)

Bramki: Tamminen (33) – Šedivý (23), Dupuy (27), Nilsson (33). **STS:** Salama – Karlsson, Valtola, Ahoniemi, Tamminen, Filipek – Höglund, Łysenko, J. Lorraine, E. Lorraine – Biłas, Heikkinen, Mäkelä, Miccoli – Rapala, Wróbel, Dulęba, Mocarski, Sienkiewicz.

Po poniedziałkowych emocjach z zawodników jakby zeszło powietrze i we wtorek mecz rozgrywany był już w znacznie spokojniejszej atmosferze. Choć kilka razy oczywiście zaiskrzyło. Drużyna GKS-u odniosła dość pewne zwycięstwo, pięcioletni awans do półfinału.

Kibice oczywiście liczyli, że STS w końcu przełamie tyszan, przedłużając ćwierćfinałową walkę, ale zadanie było tym trudniejsze, że kontuzje wyeliminowały Bartosza Florczaka i Sebastiana Harilę. Pierwsza tercja nie przyniosła bramek, za to w drugiej zobaczyliśmy aż cztery. Niestety, większość dla gości. Prowadzenie dał im Ondřej Šedivý, technicznym strzałem wykorzystując szkolny błąd Władysława Łysenki. Chwilę później było już 0:2 po mocnym uderzeniu Jeana Dupuy'a. Kontaktowego gola w 32. min zdobył Sami Tamminen, prezentując swoje danie firmowe, czyli strzał bez przyjęcia z okolic bulika. Trzeba przyznać, że Fin ma to uderzenie opanowane do perfekcji. Radość gospodarzy nie trwała nawet minutę, bo wkrótce goście odzyskali dwubramkową przewagę. Agust Nilsson wrzucił krążek spod bandy, co zupełnie zaskoczyło Dominika Salame.

TOMASZ SOWA

Sami Tamminen trafił na 1:2

W trzeciej tercji powtórzyła się sytuacja z pierwszej – bramek nie było. GKS dość pewnie pilnował korzystnego wyniku, do końca utrzymując bezpieczny dystans.

Mimo wysokiej temperatury ćwierćfinałów po ostatniej syrenie hokeiści obu drużyn kulturalnie podziękowali sobie za grę. Następnie zawodnicy STS-u podjechali do kibiców, którzy długo skandowali nazwę klubu, doceniając wysiłek drużyny. To był naprawdę wzruszający moment.

Kolumnę opracował:
BARTOSZ BŁĄŻEWICZ

HOKEJ

I Liga/Młodzieżowa Hokej Liga

Popisowa druga „połowa”

UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK – UKH UNIA OŚWIĘCIM 6:1 (1:1, 1:0, 4:0)

Bramki: Filipek 2 (42, 52), Ginda (8), Dobosz (36), Dulęba (43), Sienkiewicz (45) – Fus (9).
Niedźwiadki: Świderski – M. Koczera, Biłas, Dulęba, Mocarski, Filipek – Wróbel, Starościak, Sienkiewicz, Miccoli, Ginda – Rocki, Niemczyk, Radwański, Mazur, Dobosz – Sawicki, Burczyk, Karnas, Stabryła.

Rewelacyjne rozpoczęcie fazy play-off. Wprawdzie przez ponad pół meczu grano na remis, ale potem Niedźwiadki odpowiednio poprawiły skuteczność.

Wynik otworzył Damian Ginda, jednak Unia szybko wyrównała za sprawą gola naszego wychowanka Szymona Fusa. Wynik remisowy utrzymywał się aż do 36. min, gdy prowadzenie gospodarzy przywrócił Szymon Dobosz. Chwilę później zawodnicy Krzysztofa Ząbkiewicza w 3 min strzelili 3 gole (Konrad Filipek, Marcin Dubęba i Filip Sienkiewicz), rozstrzygając losy meczu. Potem raz jeszcze trafił Filipek, pieczętując zwycięstwo Niedźwiadków.

Drugi pojedynek w sobotę, a ewentualny trzeci w niedzielę (obydwa na wyjeździe).

TOMASZ SOWA

Liga Sanocka

Hokejomania z tytułem mistrzowskim

Pierwszy sezon lokalnych rozgrywek dla drużyny Hokejomanii (na zdjęciu), która w finale pokonała ekipę Kogutów. Na najniższym stopniu podium Niedźwiedzie, a tuż za nim Darsony.

ARCHIWUM SANOKI

Decydujące starcia miały nie tylko niemal identyczne wyniki, ale i podobne scenariusze. W obu przypadkach lepiej rozpoczynali bowiem przegrani, obejmując prowadzenie. W meczu o 3. miejsce zespół Darsonów strzelił dwie pierwsze bramki, ale potem trafiały już właściwie tylko „Miśki”, którym zaledwie gola zabrakło do zwycięstwa w dwucyfrowych rozmiarach. Podobnie było w finale – wynik otworzyły Koguty, co tylko podrażniło graczy Hokejomanii, którzy błyskawicznie przejęli prowadzenie, potem sukcesywnie je podwyższając. Bohaterem meczu okazał się Jakub Mołoń, autor hat-tricka.

Po finale wręczono nagrody indywidualne. Zwycięzcą klasyfikacji kanadyjskiej został Mirosław Cybuch (Niedźwiedzie), a najlepszym bramkarzem Sebastian Błażejowski (Koguty). Skład zwycięskiej drużyny Hokejomanii tworzyli: Krzysztof Buczek, Jacek Florczak – Roman Borowski, Grzegorz Buczek, Łukasz

Futryk, Robert Galant, Maciej Golarz, Andrzej Jarecki, Krzysztof Kadubiec, Piotr Karnas, Tomasz Koczera, Stanisław Kosztołowicz, Krystian Maślak, Jakub Mołoń, Artur Niżnik, Maciej Padiasek, Jacek Skórka, Damian Sobkowicz, Piotr Szymbara, Krystian Łuszczyszyn, Wojciech Żuber i Łukasz Żądło.

O 3. miejsce: **NIEDŹWIEDZIE – DARSONY 9:3 (4:2)**
Bramki: Pielech 2, Wojtas 2, D. Cybuch 2, M. Cybuch 2, Radożycki – Niemczyk 2, Pytlik.

Finał: **HOKEJOMANIA – KOGUTY 8:3 (4:1)**
Bramki: Mołoń 3, Padiasek, Sobkowicz, Karnas, Żądło, Borowski – Paszta, Izdebski, Szarzyński.

Liga Karpacka Żaków Starszych

Niedźwiadki najlepsze pod Tatrami

FESTIWAL HOKEJA – NIEDŹWIADKI SANOK 1:2
Bramki: Ł. Burczyk, A. Suhecki.
CSM DUNAREA GALATI – NIEDŹWIADKI SANOK 2:4
Bramki: Sroka 2, Tyrna, P. Robel.
SEKLERLAND ICEHOCKEY ACADEMY – NIEDŹWIADKI SANOK 3:2 k.
Bramki: P. Robel 2.
HOCKEY PUNKS VILNIUS – NIEDŹWIADKI SANOK 0:3
Bramki: Tyrna, P. Robel, A. Suhecki.
UKS KTH KRYNICA-ZDRÓJ – NIEDŹWIADKI SANOK 4:3 k.
Bramki: Tyrna 2, Sroka.
MMKS PODHALE NOWY TARG – NIEDŹWIADKI SANOK 2:4
Bramki: A. Suhecki 3, Radwański.

Trzeci turniej rozegrano w Nowym Targu, gdzie Niedźwiadki okazały się najlepsze i to mimo dwóch porażek.

Zespół Tomasza Wolanina rozpoczął od zwycięstw nad Festiwalem Hokeja i rumuńską CSM Dunarea Galati. Potem wygrane (z Hockey Punks Wilno i miejscowym Podhalem) przeplatały się z porażkami (z KTH Krynica-Zdrój i rumuńskim Seklerland Icehockey Academy), te jednak nasi hokeiści ponosili dopiero po karnych, co zdecydowało o turniejowym zwycięstwie. Przed finałową rundą rywalizacji Niedźwiadki zajmują 2. miejsce w tabeli, zachowując szanse na końcowy triumf.

KARATE

Srebrny debiut mastersa

Podczas Mistrzostw Makroregionu Południowego w Przeworsku zawodnikom Sanockiego Klubu Karate przypadło sześć medali. Srebro wywalczył masters Jarosław Swat, a brązy zdobyli: Julia Marcinik, Magdalena Stapińska, Dominika Kogut, Norbert Starejki i Karol Grzyb.

Dla startującego w wadze powyżej 85 kg Swata był to debiut, od razu okraszony tytułem wicemistrzowskim. – Poziom godny finału – podkreślił trener Henryk Orzechowski.

Większość brązów mieliśmy w kumite. Wśród juniorów starszych zdobyli je Stapińska (do 65 kg) i Starejki (do 70 kg), a w młodszych – Kogut (+55 kg) i Grzyb (+65 kg). W tej kat. wiekowej startowała też Marcinik, 3. w kata.

Ponadto w kumite Amelia Jadczyśzyn uplasowała się tuż za podium juniorek, a w kata było 7. miejsce juniorki Izabeli Malik i 9. młodzieżki Wiktorii Wielobób. Startował też Fabian Bochnak (kumite juniorów młodszych do 50 kg), jednak zdyskwalifikowano go za przypadkowe uderzenie.

Jarosław Swat zdobył srebrny medal

UNIHOKEJ

Forma Wilków

Pod koniec sezonu rośnie forma drużyny Wilków, która z liceami wygrywała różnicą 3 bramki.

Zespół ILO zawodniczek „Watahy” pokonały bez straty bramki, natomiast unihokeistkom ILO udało się zdobyć tylko honorowego gola.

Klasę znów potwierdziła Oksana Osękowska, w obu spotkaniach popisując się dubletami. Wcześniej rozegrano pojedynek liceów, zakończony zwycięstwem „Dwójki”.

ILO – ILO 0:2
Bramki: Tomkowicz, Pietrzycka.
ILO – WILKI 0:3
Bramki: Osękowska 2, Sitarz.
WILKI – ILO 4:1
Bramki: Osękowska 2, Kanciak, Sokołowska – Krokis.

BILARD

Nowy sezon, dwa poziomy

Ruszył nowy sezon SCB Ligi Amatorskiej, już z podziałem na dwa poziomy rozgrywkowe. W pierwszych meczach zwycięstwa odnieśli: Marcin Lubieniecki, Jakub Biłas, Krzysztof Kadubiec i Robert Keck oraz Zbigniew Reś, Łukasz Szmyd, Bartłomiej Długosz i Maciej Rogos.

W Ekstraklasie wszystkie cztery mecze kończyły się podobnymi wynikami – po 4 frejmy oddali rywalom Biłas i Keck, a po 5 – Lubieniecki i Kadubiec. Dwa takie wyniki mieliśmy też w I Lidze – po

wygranych Resia i Rogosa. Pozostałe mecze bardziej jednostronne, zwłaszcza ten w wydaniu Szymyda, który odniósł zwycięstwo do zera. Dość pewnie punkty zaksiegował też Długosz.

Ekstraklasa: **Marcin Lubieniecki – Marcin Dzik 7:5, Paweł Kocan – Jakub Biłas 4:7, Krzysztof Kadubiec – Grzegorz Rozel 7:5, Robert Keck – Wojciech Stawarczyk 7:4.**
I Liga: **Wiktor Jarocki – Zbigniew Reś 4:7, Łukasz Szmyd – Paweł Martowicz 7:0, Bartłomiej Długosz – Beniamin Wilk 7:3, Maciej Rogos – Maciej Bodziak 7:5.**

LEKKOATLETYKA

Trzeci w górskiej zamieci

Tomasz Skawiński (GOPR Bieszczady) zajął 3. miejsce podczas wyścigu na 12,5 km, rozegranego w ramach imprezy „Zimowy Bojko Trail” w Ustrzykach Górnych.

– Był to bieg z Ustrzyk do Wołosatego, przez Szeroki Wierch i przełęcz pod Tarnicą. Startowaliśmy w deszczu, który zmienił się w śnieg, a na grani w zamieć z minimalną widocznością. Na szczęście do mety mieliśmy już z górki i w deszczu, który nagle wydał się „przyjemny” – powiedział nasz zawodnik, na mecie 3. z czasem 1.22,08.

Kolumnę opracował:
BARTOSZ BŁĄŻEWICZ

Tomasz Skawiński walczył z zamiecią

Sparing Ekoballu Stal

JKS ograny na wyjeździe!

JKS JAROSŁAW – GEO-EKO EKOBALL STAL SANOK 1:3 (1:1)

Bramki: Maślany, K. Słysz, Tabisz.**Ekoball Stal:** Jagniszczak – Mikołaj Gawlewicz, Sobol, Barszczak, Padiasek – Wanat (Wojdyła), Lorenc (Tabisz), K. Słysz, Niemczyk (Kogut), Maślany (Mateusz Gawlewicz) – Czorny (Błażowski).

Kolejne zwycięstwo stalowców, do tego na boisku najgroźniejszego jak dotąd rywala, bo JKS to 3. zespół IV Ligi Podkarpackiej. Znow trafil wracający do macierzystego klubu Maciej Maślany, a pozostałe gole zdobyli Kacper Słysz i Łukasz Tabisz.

Maciej Maślany szybko zaaklimatyzował się w drużynie Ekoballu Stal

– W sparingach idziemy jak burza – czytamy na stronie Ekoballu i trudno się z tym nie zgodzić. Drużyna Pawła Załogi otworzyła wynik po strzale Maślanego, który znow popisał się płaskim

uderzeniem przy słupku. Gospodarze wyrównali z karnego, jednak po przerwie bramki były dziełem tylko naszego zespołu. Słysz trafil uderzeniem zza pola karnego, a Tabisz po kornerowej cen-

trze; piłka wpadła do siatki, wcześniej odbijając się jeszcze od poprzeczki.

W piątek (godz. 20) stalowcy zagrają na Wiki z Partyzantem Targowiska.

Sparing Wiki

Porażka z liderem „okręgówki”

WIKI SANOK – POGOŃ-SOKÓŁ LUBACZÓW 1:5 (1:2)

Bramka: D. Pielech.**Wiki:** Czarnecki – Lisowski, Furdak, Osiniak, Pluskwik – Gadowski, Rudy, Fryc, F. Pielech, zawodnik testowany – D. Pielech. Na zmiany wchodził: Florek, Lachiewicz, Hryszko, Wityński.

Początek meczu był udany dla piłkarzy Wiki, którzy trafili jako pierwsi. Po szybkim rozegraniu wolnego na czystą pozycję wyszedł Dominik Pielech, trafiając do siatki. Niestety, było to miłe złego początku, bo potem punktowała już tylko drużyna rywali. Jeszcze przed przerwą przejęli prowadzenie, by potem dołożyć kolejne 3 gole. Warto dodać, że Pogoń już od tygodnia przebywała na obozie w ośrodku Wiki, więc na jej sztucznym boisku piłkarze z Lubaczowa mogli czuć się jak u siebie.

W sobotę (godz. 11) zespół Wiki zagra u siebie z Górnikiem Grabownica.

Kolumnę opracował:
BARTOSZ BŁĄŻEWICZ

Koniec zwycięskiej passy – pierwsza porażka po serii sześciu wygranych. W meczu liderów ten z krosnieńskiej Klasy A musiał uznać wyższość przodownika jarosławskiej „okręgówki”.

Piłkarze Wiki doznali pierwszej porażki w sparingowym cyklu

Podopieczni Mariusza Sumary wygrali wszystkie mecze, w których ich rywalami były drużyny: Igloopol Dębica (2. miejsce), Orlik Przemyśl (3.), CFT Vranów, Ziomki Rzeszów i SMS Resovia Rzeszów. Naszym zawodnikom przypadły trzy laury indywidualne: najlepszy zawodnik – Natan Karnas (wnuk Jerzego Pietrzkiewicza), najlepsza zawodniczka – Lena Furdak, król strzelców – Mikołaj Różak. Najlepszym bramkarzem został Tobiasz Mako (CFT).

Skład zwycięskiej ekipy Akademii: Aleks Zozulew-Chudziak, Lena Furdak, Natan Karnas, Bruno Kozak, Mikołaj Różak, Jan Pietrasz, Oliwier Filak, Emilka Hertig, Amelia Szlachcic.

Turniej w hali Uczelni Państwowej rozegrano pod honorowym patronatem burmistrza Tomasza Matuszewskiego, który otworzył imprezę, przy okazji przedstawiając sylwetkę legendarnego „Pietii”, czyli najlepszego strzelca w historii Stali Sanok. Z trybun zmagania młodych piłkarzy oglądały jego córki Edyta i Ewelina, a w rywalizacji udział brała dwójka wnucząt.

VI Memoriał Jerzego Pietrzkiewicza

Akademy bez straty gola

Tradycyjny już turniej Akademii Piłkarskiej tym razem obejmował rywalizację żaków starszych, a w tej kategorii (rocznik 2014) gospodarze mają zespół kolekcjonujący zwycięstwa. I taryfy ulgowej dla gości nie było – akademicy okazali się zdecydowanie najlepsi, kończąc zmagania nie tylko z kompletem punktów, ale i bez straty bramki.

Memoriałowa rywalizacja przyniosła sporo emocji

Inne starty Akademii Piłkarskiej

Drugie miejsca w Brzozowie i Przemyślu

Oprócz drużyny, która zdominowała VI Memoriał Jerzego Pietrzkiewicza, w ostatni weekend grały też inne ekipy AP. Starsze zespoły orlików i żaków zajęły 2. miejsca, odpowiednio na turniejach Orzełki Winter Cup w Brzozowie i SMS Winter Cup w Przemyślu, a żacy młodszy zaliczyli start na Turnieju Smoka w Krakowie.

W Brzozowie drużyna Łukasza Sabata nie doznała porażki, a bilans pięciu spotkań to cztery zwycięstwa, remis i tylko 3 stracone bramki. Mimo tego akademicy musieli zadowolić się miejscem na 2. stopniu podium, miejscowym Orzełkom ustępując jedynie różnicą bramek.

Podobnie było w przypadku drugiego zespołu żaków starszych, który walczył w Przemyślu. Akademia i tam rozegrała pięć spotkań, cztery kończąc zwycięstwami, a jeden porażką. Najlepszym bramkarzem turnieju został wybrany Aleks Zozulew-Chudziak.

Żacy młodszy AP pierwszy raz zaliczyli dwudniowy turniej. W Krakowie wychowankom Jakuba Gruszeckiego niewiele zabrakło, by awansować do Ligi Mistrzów. Skuteczność do poprawy i na kolejnych turniejach z pewnością będzie lepiej.

Miniony weekend akademicy mogą zaliczyć do udanych

Turniej Juniorów Młodszych w Ustrzykach Dolnych

Trampkarze Ekoballu na podium

Ekoball posłał w bój zespół trampkarzy, którzy nic nie robili sobie z różnicy wieku, kończąc rywalizację na 2. miejscu. A mogło być jeszcze lepiej.

– W sześciu meczach zanotowaliśmy pięć zwycięstw i jedną porażkę, tylko bilansem bramek ustępując najlepszej Oslawie Zagórz. Mimo widocznej różnicy w warunkach fizycznych zawodnicy prezentowali się naprawdę dobrze. To był nasz ostatni start zimowy – zaznaczył trener Tomasz Mateja.

Piłkarze Ekoballu (na żółto) wywalczyli w Ustrzykach 2. miejsce

SIATKÓWKA

Ćwierćfinały Mistrzostw Polski Juniorów Młodszych

Powtórka wyniku starszych kolegów

Tym razem nasi siatkarze rozpoczęli walkę udanie, bo wygraną z STS Kopsel SP18 Koszalin. Niestety, więcej zwycięstw nie było, choć paradoksalnie do samego końca zespół TSV toczył walkę o awans do półfinałów MP. Mimo porażki z Jokerem Piła sprawiła jednak, że TSV zakończyło walkę na 4. pozycji.

– To był dobry turniej w naszym wykonaniu. Drużyna, która rzutem na taśmę wywalczyła awans do ćwierćfinałów, potrafiła powalczyć i pokazać charakter na tle renowowanych klubów. Nazwałem chłopaków mistrzami pierwszych setów, które wygrywaliśmy aż trzy razy. Później jednak do głosu dochodzili doświadczeni rywale, przewyższający nas warunkami fizycznymi. Cieszę się też, że do ostatniego meczu przytrzymaliśmy o awans. To też jest dla chłopaków ważna nauka. Wszyscy zasłużyli na słowa pochwały, a zdecydowanie wyróżniał się Miłosz Wiśniowski, długimi fragmentami będący nie do zatrzymania przez rosy blok przeciwników – podkreślił trener Maciej Wiśniowski.

Turniej w Kędzierzynie-Koźlu okazał się dla drużyny TSV niemal identyczny, jak tydzień wcześniej start juniorów starszych w Policach. Także w tym przypadku było jedno zwycięstwo w czterech meczach i na koniec 4. miejsce w tabeli.

Zespół juniorów młodszych TSV. Od lewej: górny rząd – trener Maciej Wiśniowski, Tomasz Tabisz, Wiktor Piegdoń, Krzysztof Bochenek, Maciej Paduch, Miłosz Wiśniowski i Patryk Gawlewicz, poniżej – Mikołaj Lorenc, Adam Wilusz, Kacper Koczera, Szymon Grabowski i Konrad Rakoczy.

Podgrupa A:
STS KOPSEL SP18 KOSZALIN – TSV SANOK 1:3 (12:25, 24:26, 25:17, 17:25)
TSV SANOK – ZAKSA KĘDZIERZYN-KOŹLE 1:3 (25:20, 21:25, 17:25, 19:25)
Grupa finałowa:
AZS UWM OLSZTYN – TSV SANOK 3:1 (20:25, 25:8, 25:14, 25:12)
TSV SANOK – JOKER PIŁA 0:3 (22:25, 19:25, 14:25)

I Liga Podkarpacka Seniorów

Replay z Głogowa...

TKS ŻAGIEL RADYMNO – TSV SANOK 3:1 (18, -23, 29, 17)

TSV: Krochmal, Zieliński, Wójcik, Chudziak, Krzanowski, Pomykała, Molczan (libero) oraz Pietrasz, Sokołowski, Baran (libero).

Druga w rundzie rewanżowej porażka z ostatnim zespołem w tabeli, bo po przegranej w Głogowie siatkarze TSV polegli również w Radymnie...

– Trzeba podkreślić, że rywale zagrali bardzo dobry mecz. Na własnej hali prezentują dużo większą jakość, niż na wyjazdach. My przystąpiliśmy do pojedynku z kontuzjowanym Piotrkim Zielińskim, a dwóch innych zawodników miało gorączki. Kluczowy oka-

zał się trzeci set, w którym popełniliśmy za dużo błędów w końcówce, mając piłki setowe – powiedział grający trener Piotr Sokołowski.

W sobotę (godz. 17) siatkarze TSV zagrają u siebie z Wisłokiem Strzyżów.

Kolumnę opracował: BARTOSZ BŁAŻEWICZ

I Liga Podkarpacka Seniorek

Udany rewanż Przemyśla

UKS 15 SAN PAJDA PRZEMYŚL – TS SANOCZANKA SANOK 3:0 (12, 17, 14)

Sanoczanka: Barańska, Kołodyńska, Maciejczyk, Buško, Sękowska, Frycz, Szerszeń (libero) oraz Jadczyzyn.

Srogi rewanż rywalek za porażkę z pierwszej części sezonu, gdy Sanoczanka okazała się lepsza na własnym parkiecie, wygrywając po tie-breaku.

W Przemyślu nasze siatkarki wystąpiły już bez Izabeli Bold, dla której – ze względów zawodowych – wcześniej był mecz z Maratonem Trzciana był ostatnim w barwach Sanoczanki.

– Niestety, tego dnia praktycznie nic nam nie wychodziło, a dla odmiany rywal-

kom praktycznie wszystko, co po meczu podkreślił nawet ich szkoleniowiec – powiedział Ryszard Karaczkowski, trener naszej drużyny.

W sobotę (godz. 16) Sanoczanka zagra u siebie z Paradiso Łańcut.

Rywalki poza zasięgiem

UKS MARATON TRZCIANA – TSV SANOK 3:0 (14, 12, 19)

TSV: Dziadosz, Krackowska, Bodziak, Adamiak, Wójcik, Pawlik, Sokołowska (libero) oraz Adamska, Mika, Bekier (libero).

Dwa dni po wysokiej porażce Sanoczanki jej „wynik” praktycznie powtórzyły zawodniczki TSV, w meczu z Maratonem zdobywając zaledwie dwa małe punkty więcej.

Z pewnością wpływ na postawę naszej drużyny miała nieobecność podstawowej rozgrywającej Jolanty Florczak. Jej absencję doświadczone rywalki potrafiły bezlitośnie

wykorzystać, pewnie wygrywając wszystkie trzy sety. Wprawdzie w trzecim pojedynku się wyrównał, jednak nie na tyle, bo przyjezdne zdołały osiągnąć granicę 20 punktów.

TENIS STOŁOWY

Puchar Polski

Wojewódzkie podium

POLITECHNIKA RZESZÓW – SKT ILO WIKI SANOK 4:0
SKT: Iwaniuch, Krukar, Witka.

Koniec pucharowej przygody po porażce z superligowcami.

Niespodzianki nie było – faworyci wszystkie mecze wygrywali

bez straty seta. Ostatecznie nasza drużyna zakończyła walkę na 3. miejscu w województwie, co jest najlepszym wynikiem SKT od niepamiętnych czasów.

III Liga

Koncert Poliniewicza

TG SOKÓŁ DYNÓW – SKT ILO WIKI SANOK 5:10
SKT: Poliniewicz 4,5, Iwaniuch 3,5, Krukar 1, Witka 1.

Planowy start drugiej rundy, w której SKT ma utrzymać pozycję lidera, dającą awans. Kapitałne zawody rozegrał Grzegorz Poliniewicz, zdobywca prawie połowy punktów dla gości.

Pierwsze single nasi pingpongiści wygrali w komplecie, ale potem mecz się wyrównał. Kolejne serie grano na remis,

aż do stanu 5:9, gdy zwycięstwo przypieczętował bezbłędny Poliniewicz. Dobrze wypadł też Rafał Iwaniuch (3,5 pkt).

IV Liga

Porażka z wiceliderem

SKT ILO WIKI II SANOK – ISKRA ISKRZYŃNIA 5:10
SKT: Morawski 2, Łącki 2, Motyka 1, Pytlowany.

Udany rewanż wicelidera za porażkę na własnym terenie.

W Iskrzyni ekipa SKT wygrała 10:7, ale w Sanoku rywale odbili

to sobie z nawiązką. W naszym zespole najlepiej wypadli Marcin Morawski i Mateusz Łącki – po 2 zwycięstwa. Zapunktował też Paweł Motyka.

V Liga

Singlowy komplet Harajdy

SKT ILO WIKI III SANOK – PIONIER ŚR. WIEŚ 10:8
SKT: Harajda 4, Wanielista 3, Gratkowski 2, Wronowski 1.

Zacięty pojedynek, w którym SKT do zwycięstwa doprowadził Krzysztof Harajda (komplet punktów singlowych).

Gospodarze niemal cały czas utrzymywali przewagę, gościom tylko po deblach udało się wyrównać. Wszystkie potyczki indywidualne wygrał Harajda, dobrze wypadł też Miłosz Wanielista, lepszy od trzech rywali.

Krzysztof Harajda

Powalczyli w Iskrzyni

ISKRA II ISKRZYŃNIA – SKT ILO WIKI IV SANOK 10:6
SKT: Nowak 2,5, Kozioł 2, A. Filipczak 1, F. Filipczak 0,5.

Mimo porażki z rezerwami Iskry czwarta drużyna SKT tanio skóry nie sprzedała.

Do pewnego momentu gospodarze mieli tylko 2 punkty prze-

wagi, jednak trzeci rzut singli wygrali 3:1, co było kluczowym momentem spotkania. W naszym zespole najlepiej zapunktował weteran Marian Nowak, zdobywając 2,5 pkt.

Sanocka Liga Sokola

Roszący liderów ciąg dalszy

Turniej nr 7: 1. Bolesław Bartkowski, 2. Bogdan Szałankiewicz, 3. ex aequo Daniel Kozioł i Janusz Stępkowski.
Punktacja: 1. Bartkowski, 2. Szałankiewicz (po 65), 3. Kozioł (41).

nr 9